Nedėlioje, 27 Kovo, deszimtoje valandoje, priesz pietus, persiskyrė su szia pasaule kun. A. Burba, klebonas vietinės parapijos. Prieżastis myrio buvo uždegimas plauczių. Velionis turėjo 41 metą ir 5 mėn. amżiaus. Kuningu buvo 16 metų Velionis yra gimęs 30 d. Spalinio 1856 metûse, Pailių kaime, Krûpių parapijoi, Sziaulių paviete, Kauno gubernijoi. Gimnaziją ėjo Sziauliûse, Seminariją Vilniuje, ant kuningo buvo paszvęstas per vyskupą Beresnevyczių Kaune 1882 m. 13 d. Spalinio, ir buvo kuningu Vilniaus diecezijoi iki 1889 m. ir tame mete, rudenyje ant pakvietimo J. Szliupo, persekiojant Maskolių valdżiai už lietuvystę, atvyko į Amerika ir sutvėrė liet. parapiją atskirdamas lietuvius nû lenkų. Velionis tada pertikrino „Vienybės“ iszleistoją Jûzą Paukszti ir pastatė „Vienybę“ ant tikrai lietuviszko-tautiszko kelio. Velionis su Szliupu tûmet didei darbavosi ant lietuviszkos dirvos, ir galima sakyti, sujudino visus lietuvius, parodydami, kas jie esą. Didżiause dalis jo rasztų yra patilpę „Vienybėje“, tai originaliszkų, tai vertimų. Velionis dirbo dėl lietuvystės labo labai daug ir tolei, kol pasisekė kuningams jį apgalėti, nes visi szaukė, kad kun. Burba gadina visiems bižnį. Paskutiniai metai rods buvo jam gana sunkus, nes kilo karė jo paties pakelta su parapijonais, kur jisai norėjo savo įkunytas mintis iszpaikinti. Bet ant to visai neveizint, velionis yra paskaitomas tarp darbszczių Lietuvos darbininkų ir szelpėjų, už ką jam pripûla didelė garbė, kuri bus jam amżinu paminklu.

Amżiną atsilsį ir dangaus karalystę dûk jam Vieszpatie!

Laidotuvės yra sziądien, (30 Kovo) už tai nesuspėjome į szį num. visas apeigas laidotuvių patalpinti, ir tâs viskas patilps į sekantį num. „Vienybės.“

Isz Prusu Lietuvos.

Ketverge, Kovo 3 dieną, „Liet. Skyrymo Draugystė“ nulaikė didelę susirinkimą Žilûse, pas Szilokarcziamą. Lietuvių atvyko ant susirinkimo apie 80. Visos prakalbos sukosi apie iszskyrymą lietuviszkų pasiuntinių (kongresmonų) į ciecorystės parlamentą, kuris bus 16 Birżelio szių metų. Kandidatais tapo paskirti szie lietuviai:

Klaipėdos ir Szilokarcziamos pavietams, p. J. Smalakys isz Tilžės.

Ragainės ir Pilkainio pavietams, p. D. Zaunius isz Rokaiczių.

Labgavos ir Vėlavos pavietams, p. Lapaitis isz Laukių.

Tilžės ir Pakalnės pavietams kandidato dar nėra, bet taji paskirs ant busenczio susirinkimo Tilžėje.

Yra dar nemenkai lietuvių pavietûse Stalupėnų ir Galdapės, kurie lygiai galėtu savo kandidatą statyti, bet tûse dviejûse pavietûse niekad o niekad nebuvo nei jokio lietuviszko susirinkimo, todėlei, kad tûdu pavietai yra pusėtinai atstu, ypacziai Galdapės į pietus, nû szitujų, kuriûse gyvena veik vieni lietuviai. Sziûmi noriu atkreipti atydą „L. S. D.“ komiteto, kad ir į tûs pavietus nusiustu kokį agitatorių, kursai pabudytu tenai snaudżianczius musų brolius. Galdapės pavietė yra dar apsczias lietuvių parapijose, Dubininkų ir Żydkiemio.

Gumbinės ir Įsruczio pavietûse lietuvių yra jau labai menkai, kad czionai neapsimoka statyti kandidatus. Lietuviai yra czionai suvokietėję.

Mieris „L. S. D.“ yra Lietuviszką kalbą iszlaikyti, mażûsius ukininkus ir żmones užstoti ir priesz socijalistus kovoti. (!) Susirinkusiejie nutarė platinti tûs laikraszczius, kurie rupinasi už lietuvių apszvietimą. Ant galo sutvėrė kûpą „Lietu. Skaitymo bei Raszymo Mokslo Draugystės“, ir iszskyrė tam laikui vyriausybę isz szių lietuvių: pp. J. Smalakį isz Tilžės, J. Strėkį isz Jakszteliu, Lapaitį isz Laukių, Grygą isz Mediszkienių ir Zaunių isz Rokaiczių. Iszrinkus vyriausybę sumetė nekiek piningų spaudimui elementorių. Vyriausis centras „L. S. ir R. M. D.“ bus Tilžėje. Lietuviai nieko neiszmaldavę nû mielosios valdżios kalbos reikalûse nors tikėjimo dalykûse, pradės saviszkai darbûtis ir gelbėtisi.

Tuli akli vokiecziai pliauszkia apie lietuvius negirdėtus daiktus. Matydami, kaip lietuviai szį ir tą atlieka, tai susirinkimus nulaikydami, tai balius su teatrais ûžvesdami ir tautiszkas dainas dainûdami, pliauszkia po vokiszkus szunlapius (szunlapiais vadinu tûs laikraszczius, kurie priima tokius apraszymus), kad lietuviai nori nû Vokietijos atsiskirti ir susivienoti su Maskolija arba Lenkija, nes tenai gyvena daug lietuvių ir dar katalikų, kurie nori atgauti savo patvaldystę ir sugriauti Vokietija. Jie kaltina draugystę „Byrutę“ už visą lietuvių budimą, kuri pradėjama teatrus paėmė tokias tragedijas ant scenos, kurios yra pilniausios neapkantos priesz brolius vokieczius, kuriose tapo parodyta, kad vokiecziai platindami krikszczionystę tarp lietuvių, plėszė, żudė ir degino viską. Lietuviai, o ypacziai byrûtninkai, mislyjo, kad jų niekas nedaboja, ir jie galį užvesti panaszius teatrus bei raszyti Mauderodiszkoje ceitungoje (laikrasztyje) kas jiems ant mislies užeina, bile sukelti vaidus priesz brolius vokieczius. Bet taip nėra, yra jau nû seno laiko sznipukų pasamdytų, nû valdżios ir vokiszkų konzervatyvų partijos, iszgamų lietuvių, kaipo Kurszaitis, Trauszys ir daugelis kitų, kurie daboja kiekvieną żingsnį lietuvių, ir patėmyję ką, raszo kad lietuviai jau rengiasi Vokietiją sugriauti, nesigailėdami visokių epitetų. Vokiecziai, nors ir pikcziausi, nėra mums paojingi, nes nemokėdami musų kalbos, nieko negali pliaukszti. Visi szio laiko judosziai yra iszgamos lietuviai, kurie bjauriua savo lizdą.

Ant galo norėcziau jums, broliai, Amerikoje, prie szirdies dėti tą, kad mus kiek paszelptumėte materialiszkai dabartinėje kovoje skyrymų. Partijos isz kailio neresi lenktyniûdamos, o mes budami lygiai toje sriovėje turime kartu ir plaukti, tarp tokių lenktynių ir taip smarkios kovos pasidaugina ir kasztai, kurių (t. y. piningų) mes nedaug turime. Paskolykite mums, paaukaudami po kelis gràszius, o ateitėje su palukais atidûsime, ir tvirtinu, kad ateis laikas, kada susipras musiszkiai, tada stengsis atidûti skolą ne piningais bet meilę. Jug musų iszlaimėjimas szioje kovoje suteiks garbę visai Lietuvai, nes taps užgėdyti visi tie, kurie visur, taip Vokietijoi kaip ir Maskolijoi giedojo lietuviams amżiną atsilsį, dabar pasirodys jų melagystės. (Aukas reikia siusti į „Vienybės“ redakciją. *Red.*) *B.*

Isz Lietuvos.

Stakliszkiai. (Trakų pav. Vilniaus gub.) Kol ukininkai turėjo kulti, tai tikt vakarais

susieidavo į karcziamas, arba aludes, ir girtaudavo. Dabar iszsikulę, tai per dienas sėdi aludėse ir loszia kortomis „isz butelukų“. Praloszę iszsigeria, paskui ima bartis, ant galo susimusza, atsiskaldo antausius ir eina namon, nes atgal į aludę žydas jau neleidžia ir susimuszus iszvaro laukan. Dėka carui už isznaikinimą karcziamų, sumažėjus degtinės pardavimo vietoms, sumažėjo ir girtūklystė ant tiek, kad vakare negaunama „monopoliuje“ degtinės. Taip sumažėjus degtinei, žmonės jos taip iszsiilgo, kad dabar su czierka degtinės gali jûs kas žin kur nuvesti, o ypacziai jaunûsius, kas matoma isz žemiaus esancziu atsitikimo.

Krasausiszkių kaimo, vienas vaikinas susipyko su kito kaimo bernais ir vienas negalėjo aniems atsikerszyti. Krasausiszkiûse buvo vestuvės; tasai vaikinas patyrė, kad ateis ir jo prieszai. Gera proga atsikerszyti. Neturėdamas savo kaime draugų, užsikvietė net isz Stakliszkių penkis, prižadėdamas jiems degtinės, kad ateitu ant vestuvių ir anûs bernus apkultu. Tiejie pėsti atėjo net 7 verstus į tą kaimą, kur buvo vestûvės, na, ir atliko savo uždûtę su geriausiu pasisekimu, tiktai vienam suardė anie bernai galvą. Sztai tų penkių karžygių vardai: Jûzas Karaliukas, Jonas ir Jûzas Klimavicziai, Dominikas Žydanaviczius ir Szimas Kalmanas, visi isz Stakliszkių. Už tai, kad iszdrįso anie bernai gintis ir suardę vienam galvą, sziejię nutarė, kaip anie atein nedėliomis bažnyczion, užmuszti. Gal skaitytojai pamislysite, kad tiejie pesztukai yra koki valkatos; ne, visi yra ukininkų sunus, o abudu Klimaviczieai dar ir svietô matę, vienas buvo kariaunoje 4 metus, o kitas Amerikoje pusę metų. Matoma, kad tasai amerikonas nerado panaszių, kurie jam pirkinėtu degtinę ir tûmi jį pasamdytu kitą užmuszti, parsivilko namon. Kitî parėję isz Amerikos parsinesza apszviestą protą, laisvas mislis ir tt., o szitasai kaip iszėjo netikęs, taip ir parėjo. Didžiausis reikalas apszviestunų yra atkreipti atýdą ant szitokių žmonių ir pataisyti jų gyvenimą. Kokiu budu, tai kiekvienas apszviestunas žino, kad tokius nupûlėlius galima pataisyti parodant visą baisumą ir szlykysztumą jų gyvenimo per laikraszczius ir knygas, kurios parodytu jų susiedams, kaip toksai turi pasielgti, ir ką daryti, kad jis vietoje szlykszczių darbų, darytu gerus. Tasai bjaurus budas tokių žmonių paeina isz tamsumo, tinginystės ir girtûklystės, ir už czierką degtinės toksai eina užmuszti arba padegti vieną.

Gėda yra ir praneszti apie tokius lindnus apsireiszkimus, kurie neretai pasirodo musų gyvenime. Vinças Cikanaviczius isz Stakliszkių, grynas lietuvis, turi keturių metų dukrelę, su kuria lietuviszkai nesusikalba, o tiktai gudiszkai. Tasai žmogus, mat, apsigyveno pas burlioką Kuzniecovą, kurio lauką dirbo isz pusės, ir toji mergaitė su to burlioko vaikais bėginėdama pramoko burliokiszkai. Tėvai tai pamatę, kad jų dukrelė moka pasakyti „masza“ arba „pasza“ nustojo visai su ja kalbėti lietuviszkai, ir nors patys nemokėdami gudiszkai, kalba tiktai gudiszkai su mergaite, pasidžiaugdami, lyg butų pirszliai atvykę. Sakykite, kokios gentkartės mes sulauksime isz tokių vaikų. Jei ne butų lenkom anais ir rusofilais musų kuningai, galėtu nedaleisti tokioms nedorybėms platintis. Po didžiausiu nusidėjimu galėtu užginti kalbėti su vaikais svetimoje, kalboje, neesant lietuviszkų laikraszczių, kurie tame dalyke žmones apszviestu. Sziądien jie greitai už nusidėjimą paskaito, ir prakeikia tokį, kuris lietuviszkus rasztus skaito, vietoje, kad dar paraginîtu.

Girdima yra, kad Jezno parapijonys yra nekantanti isz savo klebono, nes tasai su ponais neužsideda, prasczioką degtine negirdo ir grynai lietuviszkai pamokslus sako. Musų žmonės nû amžių papratę lenkams bernauti, nesupranta savo naudos, savo kalbos gražumo, jie mislyja, kad lietuviszką kalba yra tiktai dėl naminio-kasdieninio gyvenimo, o lenkiszkoji szventadienė — iszeiginė. Nesupranta jie, kad kalbos yra visos lygios, ir nėra viena kasdieninė o kita szventadienė. Kilus atmainai bažnyczioje be iszguldymo jiems, kelia ermyderius budami pakurstytî nû lenkų, kad jau „oiczyzna“ žuva. Nesidyvysite isz to, atsiminę, ką kiekvienas mislyjote, kol nepažinote lietuviszkos raszliavos ir gražumo, bei turtingumo kalbos. Kiekvienas save laikėte už lenką, ir tas tiktai gražu buvo, kas buvo lenkiszka. Jezno parapijonai nori, kad ateitu pas jûs Kostantas Skruzdys isz Kalvių, kur nemokėdamas turi sakyti lietuviszkus pamokslus. Kalvių parapijonai darbûjasi, kad ant tikro sugrąžinti kun. Szafarą atgal ir iszvyti Skruzdį. Ar tas ir įvyks, pamatysime. Kad praszalinti Szafarą isz Kalvių, szaunei pasidarbavo Žyžmarių klebonas, lenkas, kuris niekad nesako lietuviszkų pamokslų, nors visi parapijonai yra lietuviai, iszėmus porą tuzinų bajorų.

Vienoje, panemunės, parapijoje, viena moteriszkė norėjo papjauti savo vyrą ir sztai dėl ko: Ji buvo įsimylėjusi į vieną vyrą, kuris paskiaus iszėjo Amerikon, o ji apsivedė su kitu ir gana suteikė. Pirmasis numylėtinis atraszė jai laiszką isz Amerikos ir prižadėjo atleisti piningų ant kelionės, jei ji norėtu pas jį ateiti. Pirmasis jaunikis taip raszė, mislydamas, kad ji yra dar neisztekėjus. Niszmanėlė, moteriszkė, nerasziusi atgal nei laiszko, kad ateis, pasiryžo savo vyrą papjauti, bet neturėdama gana drąsos pasiprasze pagelbon savo motiną, ir apie tai dagirdo mosza ir persergėjo brolį, kad pati rengiasi jį papjauti. Vyras toms kalboms netikėjo, bet laikėsi atsargume. Nuėjęs gulti nudûdavo miegantį bet budėdavo. Vieną kartą atsigulęs rodosi giliai įmigęs knarkė, pati papoteriavusi ir pasipraszius Dievo pagelbos nuėjo į miegamąją tamsoje, apgraibiusi kur galva, smeigė su peiliu kaklan, o vyras pajautęs grabaliojimą apie galvą, dar spėjo atmuszti jos ranką atgal ir atsikėlęs isztaisė gerą pirtį pacziai ir ûszvei.

Vyras matyti yra geras ir viską pacziai dovanoja, bet abejojama, kad iszgirdusi policija apie tai dovanos.

Musų kraszte kaip yra prasta žemė, tai ir turtingų ukininkų nėra, kurie galėtu leisti savo vaikus mokslan, kurie paskiaus mus galėtu pamokinti, kaip kad yra Suvalkų ir Kauno gubernijose. Tiesa, yra isz musų kraszto keletas iszėjusių ant mokintojų per Veiverių mokyklą (Suvalkų gub.), bet jie pas mus negali gyventi. Vilniaus gub. mokintojais yra visi burliokai. Musiejie, lietuviai, likesi yra Suv. gub. arba net į Lenkija nusikraustę, ir taip musų kraszte nėra nei vieno apszviestesnio lietuvio.

Stakliszkėnas.

Du milijonu ant metu.

Kadangi žmonės serga, pabando ir vėl perka, tai patikrina, kad jie yra užganėdinti. Žmonės Suvienytose Valstijose dabar perka CASCARETS CANDY CATHARTIC mažiausia du milijonu dėžucziu ant metu, be abejonės bus trys milijonai priesz naujus metus. Tai reiszkia, kad CASCARETS yra labai gera gydykla dėl czystyjimo žmogaus kranjo ir sureguliavojimo vidurių Visose aptiekose 10c., 25c. ir 50c. už dėžutę, nes tai gvarantavojama.

Isz Kitur.

Suvienytos Valstijos. Jau pasibaigė tardymai prieżasties ekspliozijos kariszko laivo „Maine“, Havanoi. S. V. tardytojai tvirtina, kad ekspliozija tikosi nů torpedos, pirma, o paskui dar dvi isz paties laivo, nes užsidegė nů to trenksmo viduryje laivo esanti ekspliodějanti daiktai, ką paliepė pasiuntiniui Woodwardui apreikszti Ispanijos valdżiai Madrite. Tame pacziame tarpe Ispanijos valdżia, per savo pasiuntinį Washingtone, apreiszkė S. V. kad jos tardytojai iszradę, kad ekspliozija pasidarė isz vidurio laivo ir Ispanija negali buti kaltinama už tai. Abi szalys viena antrai prieszingos. S. V. sako, kad ekspliozija tikosi nů torpedos, o Ispanija tvirtina, kad toji tikosi isz vidurio paties laivo. Prezidentas tą reikalą padavė parlamentui ant apsvarstymo ir rodyjasi su senatoriais bei tikisi, kad tą visą reikalą užbaigs santaikos keliu be pradėjimo karės. Apart laivo „Maine“, prezidentas užmanė kongresui įvelyti $500,000 del szelpimo iszbadėjusių ne maisztininkų kubiecziu, bei galutino nustojimo plėszimo ir deginimo kubiecziu turto per ispanus. Jeigu Ispanija ir prieszintusi tokios pagelbos suteikime, tai prezidentas nebos ant to, ir darys tą, ko reikalauja żmoniszkumas.

Prezidentas darysęs kas tiktai galima bus, kad iszvengti karės, bet energiszkai stos priesz badinimą nieku nekaltų kubiecziu, kurių buvis nepasigerins nei per pripażinimą maisztininkų kaipo kariaujanczios pusės arba ir suteikimas paczios nepriegulmystės Kubai

---

Ispanija matydama, kad ne gauna pagelbos nei nů vienos Europos vieszpatysczių, neva sutikusi ant S. V. reikalavimų. Užmokės už laivą „Maine“ pagal nůsprendį tarptautiszkų sudżių, suteiks Kubai patvaldystę, su noru daleis S. V. szelpti iszbadėjusius kubieczius ir daleis jiems laisvai grįżti ant savo żemės ir užsiimti uke. Tai gi karas tarp S. V. ir Ispanijos dėlei Kubos neužsidegs jau.

Apart draudimo nů karės isz szalies Europos vieszpaczių, Amerikos kapitalistai, kurie turi Ispanijai paskolinę 200,000,000 pesetų, sůkia Ispaniją nepradėti karės, o lygiai ir S. V., nes sumuszus S. V. Ispaniją, kas atidůs tą galybę piningų? Butų tai paczių kapitalistų neiszmintis naikinti savo turtą, O reikia żinoti, kad kapitalistai visur pradeda karę arba nedaleidżia jai užsidegti. Piningai sziądien spėka.

Dalis darbu

— *New Yorkas.* 350 cigarų darbininkų, vyrų ir moteriszkių, firmos Seidenberg & Co. pirm 3-jų sanvaiczių sustraikavo dėlei numażinimo algos. Dabar vienas sąnarys anos kompanės praneszė straikierių komitetui, kad mokės senaises algas ir visi straikieriai sugrįżo prie darbo.

— *Pottsville, Pa.* Kasyklose „Kaska-Williams“ ekspliodavojo dinamitas ir užmuszė vieną darbininką o kitą mirtinai sużeidė.

— *Monongahela, Pa.* Kasyklose „Manown“ užsidegė gazai, nů kurių 3 darbininkai nužuvo, o 4 baisiai apdegė. Laike ekspliozijos kasyklose buvo į 20 darbininkų, kurie tapo užgriauti vienoje gengvėjė, bet pasisekė jůs isz tenai nepażeistus iszimti.

— *Scranton, Pa.* Geležies liejinyczia „Lackavana Iron & Steel Co.“ pradėjo vėl dirbti pilną laiką, kur daugelis darbininkų gavo darbą.

— *Strawn, Texas.* Czionai susitvėrė kompanija Content Coal Minning Co. su $600,000 kapitalo ir trumpame laike atidarys naujas kasyklas.

— *Pottstown, Pa.* Vietinės geležies liejinyczios po vienų metų nedirbimo, vėlei pradėjo dirbti, kur į 1200 darbininkų gavo darbą.

— *Pittsburg, Pa.* Darbininkai kasyklų Buttler, Beaver, Lawrence ir Mercer keta nů 1-mo Balandżio straikůti. Visi darbininkai, apie 5000, sutarė reikalauti įvedimo 8-nių valandų darbo laiko, bei padidinimo algos ant 10%. Kasyklų savininkai atsakė, kad jokiu budu nepristos ant darbininkų reikalavimo. Darbininkai nutarė nů 1-mo Balandżio sustraikůti. Kasyklų savininkai nenori iszpildyti sutarimų konvencijos Chicago'je.

— *Hazleton, Pa.* Yorktown-kasyklose prigulincziose Lehigh Valley Coal Co. sustraikavo į 1000 darbininkų. Straikierių skaitlius vis didinasi. Sustraikavo nekurie peczkuriai ir maszinistai, kurių vietas tůjaus kiti užėmė. Straiko prieżastis yra ta, kad superitendentas, Hayes, vieną peczkurį pradėjo barti už ką tai, ir tasai anam atkirto lygiais żodżiais, atsitraukė nů darbo ir pasigůdė Unijai. Unijos komitetas pareikalavo nů superitendento iszaiszkinimo, už ką jisai barė aną peczkurį. Superitendentas atsakė, kad peczkuris buvo užsipelnęs pabarimą, bet nepasakė už ką. Unija apgarsino dėlto straiką.

— *Mt. Carmel, Pa.* Kompanija Lehigh Coal Co. statys netolymais czionai naują brėkerį, kur į 1000 darbininkų gaus darbą.

— *Allentown, Pa'* Lehigh Valley gelżkelio kompanija apstelevo 1000 naujų vagonų „box cars“, kurie visi turi buti gatavi ant 1-mos d. Liepos. Daugelis darbininkų gaus ant poros mėnesių darbą.

— *New Hope, Pa.* Czionai stato vieną szilkų pabriką isz Paterson, N. J. kapitalistai, kur gaus 400 darbininkų darbą.

— *Bay City, Mich.* Kalnakasiai neiszlaimėję straiko sugrįżo prie darbo už senaję algą. — Tai-gi straiką prakiszo.

Dėlei spekuliacijų iszvežimas javų neapsistoja. Praėjusią sanvaitę iszvežė 1,824,569 buszelius kvieczių, kurių ir prekė pakilo ant ¼.

Geležiniai pabrikai turi baisybes darbo su visokioms reikmenims kariszkoms. Priegtam Japonija apsteliavo Suv. Valstijose daugelį geležinių iszdarbių.

Nusibankrutijimų praėjusią sanvaitę buvo 288 priesz 216 pirm metų.

Kiekwienas taip sako:

CASCARETS CANDY CATHARTIC yra tas stebukdingiausios gydytojos szio amżiaus iszradimas, turi gardų smoką, gydo lagadnei ir tikrai inkstus, kepenis, pilvą ir czystyja visą sistemą, praszalina peresalimą, gydo galvos skaudėjimą, drugy ir užkietėjimą vidurių.

Pirk dėżiutę C. C. C sziądien, 10, 25, 50 centų. Randasi visose aptiekose ir iszgydymą gvarantuja.

Isz Amerikos.

Baisus tvanai.

Nors sniego szią żiemą ir nebuvo per daug Pennsylvanijoi, tacziaus tam pacziam sutirpus ir užėjus baisiems lietams pasidarė baisus tvanas. Apie Pittsburg'ą, kur susieina upės Allegehny ir Monongohela, taip patvino vandů, kad per krantus iszsiveržė ir apsėmė visas apielinkes, paplovė geležinkelius, nuneszė tiltus, gyventojai ant valczių iszsikraustė ant augsztesnių vietų. Rytinėje dalyje Pittsburg'o dėlei tvano turėjo sustoti keletas pabrikų. Visos kelnorės pilnos vandens. Apie Dubois, Pa. taip vandů pakilo, kad gyventojai tikisi lygaus

tvano, kaip buvo apie Johnstown. Ohios valstjoi lygiai pakiló upė Ohio ir pas Middletown perplėszė pylymą ir apsėmė visą apielinkę; nei kokis trukis negali atvažiûti į miestą, kelnorėse yra po 12 pėdų vandens. Visi popieros pabrikai uždaryti tapo. Apie Dayton, Ohio vandû daugybės iszkadų pridarė. Į Columbus, isz 15 gelžkelių, vos du gali į miestą įvažiûti, kiti visi paplauti. 500 namų paplukę ir gyventojai isz apatinių gyvenimų turėjo iszsikraustyti. Mississipės upė lygiai patvino ir 25 pėdas vandû erna augsz eziaus kaip paprastai ėjo.

Gelžkelio plėszikai.

Trevor, Cal. 4 myles į pietus nû miestelio, du plėszikai iszplėszė ekspresinį vagoną su ardydami jį su dinamitu ir visus vertesnius daiktus bei siuntinius paczto su piningais pasiėmę paėjo savo keliu. Maszinistą ir peczkurį su revolveriais priverte sustabdyti trukį.

Trukis užmuszė lietuvį.

Blissville, N. Y., lietuvis M. Luksziavičzius, Vilniaus gub. Trakų pavieto, Kronio valsczaus, Viekonių kaimo, ėjo 5-toi valandoi vakare isz Maspeth geležinkeliu, kurį pagavo trukis ir ant vietos sumalė.

Protinga mergina.

Chicago'je, ant Armitage Ave. num. 686 viena mergina minkė dûną, tame tarpe pabarszkino į durįs vienas valkijozas ir papraszė valgyti. Mergina davė jam pavalgyti, ir tasai valkijozas dar praszė kokių apnesziotų drabužių. Mergina atsakė, kad pas jûs nėra tokių, ir nieko nėra namieje, kurie gal ir turi ką. Valkijozas patyręs, kad nieko nėra namiėje, szoko ant merginos ir pradėjo smaugti, norėdamas apiplėszti. Mergina nenusigando, bet griebusi bliudą su teszla užlipino valkijozui visą gymį, kursai negalėdamas kvėpûti pradėjo trokszti ir paleidęs auką neszinosi per duris valydamasis nû teszlos, kurios buvo pilni plaukai, akys ir apikaklė.

Pardavė savo vaikus.

Bound Brook, N. J. nekokis Szmitas labai vargingai gyveno ir negalėjo ganti niekur pagelbos. Jisai turėjo 3 vaikus, vyriausis turėjo 6 metus, antrasis 3, o treczioji mergaitė pirmus. Szmitas apreiszkė savo vargą ir mielai pardûtu savo vaikus, jei tik kas pirktu. Pirkėjų atsirado nemenkai ir po ilgo varžymosi vienas vengras užmokėjo už vyriausiąjį $20, o kitas pirkėjas už antrąjį $5. Už abudu vaiku Szmitas gavo $25. Mergaitės niekas nepirko, kurią tėvai nusiuntė Szmitienės motinai į New York'ą. Piningus abudu su pačzia pasidalino per pusę ir iszvažiavo į nežinomą szalį. Matomai vargas ir neturtas užszaldė tėvų meilę dėlei vaikelių, kuriûs pardavė kaipo gyvûlukus. Kiek tokių yra, kurie save ir vaikus nužudo isz nusiminimo ir skurdo. Milijonieriai kas diena milijonus sukrauna, o vargszai neturėdami ką pavalgyti turi savo vaikus parlûti arba nusižudyti.

O tie piningai.

Philadelphijoi subankrutijo „People's Bank" kurios skolos isznesza $600,000. Kasierius John S. Hopkins nusižudė. Kasierius piningus aikvojo be žinios direktorių. Bankos savininkai buvo sudėję kaucijos Washingtone $505,000. Dabar turi dar dadėti $95,000 prie kaucijos, kad atsimokės skolas. Hopkinas buvo pirmûju pagelbininku senatoriaus Quay, be kurio žinios politikos reikalûse nieko nedarė. Direktoriai užsimanė perkratyti kasos stovį, apie ką Hopkins patyręs nusižudė.

Geri urėdininkai.

Suv. Valst. valdžia buvo iszsiuntusi kelis urėdninkus su tam tikrais patvirtinimais pagerinti sriovę augsztutinės dalies upės Mississipi. Jie nieko nedarė, ką turėjo atlikti dėlei pagerinimo sriovės, o tiktai raszė czekius ir lėbavo. Tokiu budu tie urėdninkai prigavo St. Paul, Minn. bankas ant $3-400,000. Tûs czekius bankieriai nusiuntė į Washingtoną, bet nieko už jûs negavo, kadan gi tiejie urėdninkai nieko neatliko ką turėjo atlikti ir nedavė jokios žinios apie save.

33 japonus atgal sugražino.

Ateivių užveizdas San Francisco, Cal. sugražino 33 japonieczius atgal, kurie buvo kontraktiszki darbininkai. Sugražintiejie teisinosi, kad jie nėra suderėtais darbininkais, tiktai nori Kalifornijoi pasimokinti ukės. Kitus 65 japonieczius įleido į Suvienytas Valstijas.

40 žmonių nuskendo.

Į San Francisco atplaukė garlaivis „Santa Rosa" ir pranesze, kad pas aukso vartus (kur įpûla jûrėsna upė Yukon) apie 10 mylių nû kraszto užtropyjo sudaužytą garlaivį „Helen W. Halmy", kursai pirm 10 dienų isz San Francisco iszplaukė į Klondikę su 37 aukso jieszkotojais ir 13 jurininkų, kurie visi tapo palaidoti jurių vilnise.

Sudarkyta jaunûmenė.

Saratoga, N. Y. Czionai buvo susidariusi plėszikų gauja nû 11-kos draugų, kurie apiplėszdavo vasarinius gyvenimus. Vadas ir vyriausis isz visos bandos turėjo 15 metų. Jie visi buvo užpûlę ant vieno gyvenimo ir czion pasisekė jûs sugauti. Grand jury pripažino jûs kaltais 3-czio skyriaus ir pareikalavo kaucijos už kiekvieną po $300.

Už molinį pypkį užszovė.

Shenandoah, Pa. K. Sadauckas davė molinį pypkutį parukyti kokiam ten Ringheiseriui, kurs parukęs nenorėjo sugražinti. Sadauckas iszsiėmęs revolverį szovė į galvą Ringheiseriui ir po 20 minutų tasai numirė. Sadauckas pabėgo į kalnus o apsiginklavę detektyvai tikisi jį surasti.

Lietuviai kyla.

„Pennsilvanische Staats Gazette" pranesza, kad Pittston'e, saliune A. Valiuko susimuszė lietuviai ir pradėjo szaudyti isz revolverių ir sunkiai sužeidė J. Laukį ir Miką Propeskį. Laukis gavęs 3 szuvius, o Propeskis vieną į galvą. Ant. Kliotis, Jurgis Dubrinskas ir dar vienas (Charles Mike) drąsiejie karžygiai tapo snaresztavoti ir į Wilkes-Barrių kalėjimą nugabėnti. — Ar gi Pittston'o lietuviai negalėtu taip padaryti, kaip kad padarė Minersvillės. Suszaukti miesto mitingą ir nutarti iszvaryti razbaininkus isz apielinkės.

„Lietuva" pranesza, kad Baltimorėje, Md. viena jauna moteriszkė, lietuvė, apleidusi savo vyrą ir prisikalbinusi dar dvi lietuviszkas merginas, paparengė paleistuvystės namą. — Baltimoriecziai privalo padaryti taip, kad anos iszsineszintų ir isz akių lietuvių.

Lattimerio galvažudžiai.

Labdaringas ir skundžiantis komitetas nutarė antru kartu skųsti galvažudžius statei už žudystą nû 12 iki 15 deputys, o ne 56 kaip pirmiaus mislyjo. Priežastis antro skundimo yra ta, kad turi naujus faktus, kuriûs sudžia Woodward'as užslėpė, ir tikisi, kad atras tiesą. Pirmasis skundimas komitetui kasztavo $5000. Abejojama, bau ką ir antru kartu laimės, nes kas turi piningų, tas turi ir tiesą, nors yra galvažudis.

Prekejai ir kareiviai

(Burżuazijos civilizacija).

Bet prie visų tų nusidėjimų, kurie parodo żemą ekonomiszką dorą, bet neverczia į niekus kareiviszkų ypatybių, galėjo buti narsumas, pasiszventimo dvasė, atsidavimas ir dûsnumas. Mislyja, kad auksinio verszio gûdojimas tai tikt XIX amżiaus specialiszkas paklydimas. Tûm tarpu niekas negali prilygti begėdystei, su kuria Liudviko XIV kareivis viską mąstavo ant piningų; nėvienas szių dienų prekikas negali ant gyvenimo żiurėti tiktai isz ekonomiszkos pusės. M. d'Artagnan sykiu su kitu apicieru buvo paskirti tarnauti prie kardinolo Mazarino. Tą svarbų savo gyvenimo atsitikimą jis taip pażenklina: „mudu isz karto matėme savę turtingais". Tai pażiura żmogaus-aferisto, kuris taip apreiszkia savo tarnystę prie kardinolo: „Ministeris dûdavo mums įvairias pasiuntinystes, suteikdamas prisakymus... Iszleimai suėsdavo didesnę dalį, mums likdavo taip mażai, kad beveik nebudavo skirtumo su praeite". Vis-gi jis tą savo tarnavimą prie Mazarino vadina „vergyste, isz kurios jis laimėdavo tiktai nedaug piningų o daug blogų żodżių. Jis pats prisipażįsta, kad savo prigimtą szalį pametė isz priežasties neturtingo buvio, kokį jis turėdavo tėvo namûse, kad jis pribuvo į Paryżių, turėdamas pilną galvą svajonių apie turtus ir laimę. Pirmam laike jo gyvenimo Paryżiuje, dėlei jo pirmų duelių (pesztynės tarp dviejų), jis gavo pas karalių audenciją; mislysite, kad toji didelė pagûdonė pakėlė jame garbės jausmą? Prieszingai, gyviausias atminimas, kuris nû to pasimatymo liko pas jį, buvo tie 50 luidorų, kuriûs jam davė karalius ir kurie ypatingai użżiebė jo svajojimą: „asz tikėjau, kalbajis, kad mano laimė prirengta". Żmogus, turintis tokį naiviszką piningų godumą, lengvai priima visokias dovanas. M. d'Artagnan pasakoja, kad pasiųstas į Angliją ant pagelbos karaliui Karoliui, jis gavo nû Kromvelio diamentą už 200 auksinų; ir kada jo pasiuntinystė nepasisekė, jis prisipażino, kad toji dovana sziek-tiek ramino jį, ką jis nieko geresnio nepelnė.

Taip pat, pamatu kareiviszkos disciplinos buvo grynas materializmas. Kad laikyti visus tûs żmones suvienytus, reikėjo kokio-nors daikto svarbesnio, nekaip atitraukti, tûkart nežinomi, jausmai pareigos, patriotizmo, drapanos garbės. Mums isz tikro pasakoja, kad geriausiai disciplinûti buvo tie pulkai, kurių vadovas galėjo szerti apicierus dideliais pietumis. „Teisingai kalbant, — raszo Memuarų autorių — pulko vadovas, kad turėti gerą pulką, privalė buti turtingu, kad užlaikyti pas savę gerą stalą dėl savo apicierų, kurie jį gûdojo taip už tai, kaip ir už viską — kitą". Jausmu, kuris labjausiai riszo apicierus prie jų vadovo, buvo dėkingumas už plėczkas gero vyno, kurį jis dûdavo jiems gerti.

Tie, kurie pażįsta XVII amżiaus paproczius ir idėjas, żino, kad visoje Europoje tokia buvo dora tarp augsztesnių lûmų, įgrimzdusių į materialiszkus smaguriavimus ir mėgstanczių tiktai tokius daiktus, kurie galėjo užganėdinti jų kuniszkus pageidimus. Be abejonės kareiviai tûmet buvo narsus, jie niekino myrių ir be baimės iszstatydavo savę ant paojaus; bet retai atsitikdavo, kad jie butų herojais, tikroje to żodżio prasmėje. Karė buvo dėl jų nûżmiausių užsiėmimu, kuris labiausiai jûs įnirszindavo, jie muszdavosi, taip-pat kaip girtûkliaudavo ir loszdavo, dėlto, kad sujudinti savę. Karės gyvenimas dėl jų buvo tik pasilinksminimas, laike kurio jie gyveno, kaip ir visada: jie statė ant rizikos savo gyvastį, loszdami paraku, vietoje to, kad rizikûti piningais, losziant kauleliais. Jie mėgo tikt pa czias pesztynes; karės-gi pabaiga, laimėjims, jiems mażai rupėdavo. Ypatingai patė mytinas dalykas Europos tautų istorijoje XVII amżiaus tai stoka meilės tėvynės pas kareivius. Jûs neragina noras apveikti, pralaimėjimas jûs neliudnina, iszskyrus didżiûsius vadovus, kuriems apeidavo jų paczių garbė, visi kiti muszdavosi narsiai, bet szaltai, nes tai buvo jų amatas.

Tų paproczių ir tų jausmų daugiaus jau nėra. Jeigu szio amżiaus socialiszka permaina rodosi prieszinga kareiviszkai dvasei, tai ant tikrųjų jiji giliai pagerino kareiviszką dorą ir tûm patim szio amżiaus civilizûtą żmogų padarė geresniu kareiviu, nekaip pirmiaus buvo. Tie, kurie mislyja, kad turtingumas, smaguriavimas, prekiszka ir pramoniszka dvasė musų laiko padarė żmones bailiais ir sudenervojo jûs, yra aukomis klaidingos pażiuros, kuri prigavo beveik visas dideles senovės tautas ir kuri iszmaikino tiek draugijų, klaidingos pażiuros, buk kareiviszka dvasė ir pripratimas prie nûlatinio darbo — tai dvi nesutaikomos ypatybės. XIX amżis parodė, kad darbininkas yra geriausias kareivis. Dėlko XVII amżiaus apicierius, sulyginant su sziądykszcziu apicieru, — tai niekszas? Apicierai XVII amżiaus buvo pasileidusiais tinginiais, kurie užsiimdavo tikt loszimu, pietumis, moteriszkėmis pesztynėmis ir arkliais; jų tarnystė nereikalavo tûmet nûlatinio intelektualiszko darbo; jų nežinė buvo tokia, kad net 1707 metûse, ponas Lasse, augszcziausias mokesczių rinkikas mieste Bordo, atsisakė naudotis isz apicierų, kaipo mokesczių rinkikų, nes didesnė jų dalis nemokėjo „nė raszyti, nė skaityti". Laiko paprocziai nepeikė tokio linksmo gyvenimo; bet doriszki rezultatai buvo ko-blogiausi. Rimta doriszka sążinė negali iszsilavinti, kada żmonės mėto savo spėkas nûlatiniûse pasilinksminimûse, be dvasiszko tylaus, darbsztaus ir metodiszko užsiėmimo. Toki żmonės gali jûkdamiesi iszstatyti savę ant baisaus paojaus, bet tikt su lengva misle, besidarkydami, o ne dėlei augszto pareigos jausmo. Gilumoje, jie visados lieka vivjerais (linksmai gyvenancziais,) pavirsziai żiuriucziais, nûżmiais, galincziais piktume buti labai narsias, bet negalinczias užsidegti dėlei abstrakcijos. Szio laiko apicierius, prieszingai turi prisirengti prie savo užsiėmimo intelektualiszkai ilgai ir sunkiai dirbdamas; jis turi metodiszkai pritaikyti savo kuniszkas ir dvasiszkas spėkas. Ant galo, apicierai gyvena tokioje draugijoje, kur dirbanczių lûmų dora priverczia visus vesti tylų ir priderantį gyvenimą. Sziądien żmogus, kuris gyventu taip, kaip XVII amżiaus apicieras, butu visų paniekintas, nes dabar burżuazijos doriszkos idėjos vieszpatauja draugijoje-idėjos sziek-tiek bailinanczios vidutinius żmones, kurie užlaiko savę nûlatiniu darbu ir kurie nekenczia pasileidimų ir kvailiojimų neužimtos darbu svajonės. Kareiviai priversti yra pasidûti, kaip ir kitos lûmos, tai dorai gal, mażuma per-asztriai ir makinaliszkai, bet rimtai; jie yra urėdninkais ir privalo turėti visas tas tylias ypatybes, kurios rodo metodiszką darbininką: mokėti gyventi su nedidelioms algoms, auginti szeimyną, daryti sav laimę ir rinkti turtus. Romantiszki poėtai gali ûmislyti, kad toks burżua-

ziszkas gyvenimas denervoja kareivį; bet prieszingai, tam gyvenimui sziądyksztis apiciėras kaltas yra savo begalinę virszininkystę ant savo pirmtakunų. Tokiam tylĩam ir darbszcziam gyvenime jo bu das darosi tvirtu ir rimtu; jis rimtai žiuri ant savo užsiėmimo ir ant savo vietos draugijoje; jis vienyja savo doriszkas spėkas ir užsidega nekurioms atitrauktoms idėjoms, kaip tai tėvynės idėja, kuri reikale daro dviguba jo kareiviszką energiją.

Tą patį reikia pasakyti ir apie prastus kareivius. Sziejai du amžiu atgal buvo valkatos, girtūkliai, szelmiai, kurie laike karės užmuszdavo prieszus, o laike sątaikos, kad pamiklyti rankas, budavo žudytojais. Be abejonės, toks niekszas ugnyje budavo narsus, bet vienintelė doriszka spėka, kuri jūm valdė, buvo grėbimo viltis. Sziądien, prasidėjus karei, eina į ją darbininkai, ukininkai; eilėse sustatytose isz tokių žmonių, kurių kareivystė nėra nůlatiniu užsiėmimu, knibszda nežinomi narsunai, nes tarp jų yra dvasės per nůlatinį darbą padariusios rimtomis, kurios užsidega dėlei tulos doriszkos idėjos. (dą bus)

Tikras daiktas del tavęs.

Užtikrinimas, kur nieko neprażudysi. Galvos skaudėjimas, lieżuvio, —niežai ir tokstancziai kitokių ligų, kaip tai užsilaikimas vidurių, suzirgimas kepenų gali buti išzgydytoms, imant CASCARETS CANDY CATHARTIC. Tai vis atnaujina. Parsidūda kožnoi aptiekoi; jei nepagydys, pinigus gražiname. C. C. C. pabandyk dėžutę sziądien, nes yra teisingai, 10c., 25c. ir 50c. Pabandymas dėl žinios dovanai

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

Wilkes Barre, Pa. Musų laikraszcziai, neveizint kokios katras yra nůmonės, visi turi už didžiausę mierį szaukti žmones prie apszvietos, tai yra prie skaitymo laikraszczių ir moksliszkų knygų. Vienok tas nieko negelbsti, norint ne per didelį skaitlių turime laikraszczių, bet-gi mums jų vis užtektu, kad tikt mes jūs skaitytume; o jeigu isz mus visai maża dalelė randasi, ką skaito laikraszczius, tai ką galime kaltyti dėlei to? Vieni mena, kad laikraszcziai užsiėmę vaidais, kiti kad vargingi laikai tai žmonės negal iszsitekti ant laikraszczių ir t. t. Tos kalbos liekasi tiktai tarp tų, kurie skaito, o tie, kurie ne skaito, tai suvis kitaip kalba. Asz turėdamas liūso laiko tankiai nueinu į tokias grinczias, kur ne skaito nė knygų, nė laikraszczių. (Atleiskite, skaito „Tukstantį naktų" ir „linksmus vakarus"). Taip asz nužvelgdamas kada, tokią knyga pa ėmęs pradedu skaityti, tai klauso kad ir per visą naktį; asz matydamas kad žmonės taip mėgstą klausyt, asz eidamas kartu nusineszu laikraszti arba kokią moksliszką knygelę ir pradedu skaityti, žurių, kad mano klausytojai nei vienas ne klauso. Tada asz klausiu, ar jau perėjo noras klausyti. Atsako, ką czia klausyti, kad czia nė suprasti negali. Asz pradedu aiszkinti, kad tai szitokias knygas yra daug naudingiaus skaityti, negu tukstantis ir viena naktų, netiki tam ir tvirtina, kad tukstantis ir viena naktų, tai yra gryna teisybė, nes tai yra viskas isz senovės atsitikimų, o tų moksliszkų, kam mums jų reikia, mes nebusime mokinti, kam mes jas skaitysime, kokia nauda bus isz to, duszios tūmi ne iszganysi. Kas augszcziaus minėta, mislyju, kad visi musų broliai tą patvirtins, nes visur tarpe musų tamsesnių brolių yra tokios kalbos; ką galime kaltinti, kad mus broliai nenori rupintis apie gyvenimą szio svieto, norint ir apie aną svietą nesirupina, vienok užėjus kalbai ant to remesi. Laikraszczius nėra ką kaltinti, nes kaip sziądien žmonės nežino kas laikraszcziūsė yra paraszyta, taip ir tada nežinotu, nors jie ir didžiausioj' sutaikoj' gyventu, ir galime szaukti kaip druti, lietuvius prie skaitymo, vienok tas kaip iki sziolei buvo be naudos, taip ir ant toliaus tas szauksmas per laikraszczius naudos neatnesz, nes žmonės laikraszczių ne skaito ir jiems nedūda jokios vertės, norint jie butų geriausios įtalpos. Pagal mano nůmonę tiktai tie gali iszvaryti žmonėms isz galvų tais supuvuses mislis, kurie jas tiems žmonėms įkvėpė. Vietoje, ką isz sakyklų peklisz-ka derva gazdina, ragintu prie skaitymo laikraszczių ir knygų, tům greicziaus tamsůlius pripratintu prie skaitymo, o tada galėtume uždėti skaitinyczias kožnam miestelyje kur tikt yra didesnis skaitlius lietuvių; taipos gi galėtume uždėti knygų pardavinyczias, kur kiekvienas galėtu gauti, nes isz mus trolių daug yra ką nemoka raszyti, tai-gi norėdamas gauti knygą, jis turi jieszkoti rasztininko, kuris jam partrauktu tokią knygą ir vietoja jieszkoti rasztininko, nuėjęs į saliuną tůs piningus prageria. Labai yra abejotina, kad mes ką nuveiktume ir taip darydami, nes kokį tautiszką darbą pradedame, tai vis atrandame prieszus, ir tikt tolei galime vadyti tautiszku darbu, kolei pradedame, o kaip pradedam tai jau žiurėk ir sumaiszytas su dvasiszkais dalykais, o jeigu yra tokių, kurie nenori sumaiszyti savo darbo, tai yra visiems žinoma, kiek jie turi nukentėti. Paveizdan „Tėvynės Mylėtojų Draugystė" kiek nukentėjo už tai, kad ji ne ant dvasiszkos dirvos dirbo o tiktai ant tautiszkos. Susivienyjimas taipos-gi (norint sziądien jau tvirtina kad yra tautiszkas) su tikėjimu sumaiszytas, norint lietuvių yra nemenkai liuterių, kurie taip pat norėtu pasilikti lietuviais ir dirbti dėl tėvynės, sziądien tiejie dėlei to, kad ne yra katalikais, negali stoti į mus eiles. Žodžiu sakant, mes sziądien nieko tautiszko nedirbame, tiktai kaujamės už tikėjimą, vieni už, o kiti priesz, ir taip susimaiszę viskas į kruvą. Tamsůliai nieko nesuprasdami be kiuto tamsybėje o apszviestesni nežino už katro galo griebtis. Laikas butų mest į szalį tą nesusipratimą o tiktai dirbti, kas yra tautiszko.

J. S. Bublis.

Pittston, Pa. Liudna yra labai paėmus plunksną pradėt ir raszyti apie tokius pasielgimus lietuvių szios apielinkės, bet nėra ką daryti, vieni vaitoja ir skundžiasi ant sunkių laikų, kad vargas yra iszmisti; vertelgos ir nėra linksmi, nes po iszmokesczių negreit pamato savo kostumierį, treti vaitoja sunkiausiai ir paojingiausiame padėjime turėdami makaules suardytas; randasi ir tokių žmonelių, kad yra užganėdintais visame ir sau be jokio nusiminimo linksmi ir ramus, kaip pavasaris, leidžia savo dienas. Bet randasi szioj apielinkėje ir žvėriszko pasielgimo, kurie savo darbais apkartina dienas gyvenimo, ir ramius žmones priverczia mislyti apie ateitę, nes tokie pasielgimai, kaip praėjusę sanvaitę atsitiko sziaurinėje dalyje to miesto per kelis patrakėlius, be abejonės gali įstumti visą lietuviszką tautą į dumblyną, nors ir taip mes jau gero nů svetimtauczių neturim. 18 Kovo apie 7 valandą vakarę tikosi mą eiti dideje gatve sziaurinės dalies miestelio, czia kone visos karcziamos yra rankose lietuvių, tai praeiti nedavė stovėdami prie sienų prisiglaudę ir ant praeinanczių spjauja, ant kitų... jieszko tikt prisikabinimo, kiti nesavo balsais, kaip jaucziai apsiseilėję, baube, kiti tai laksto pabaluses akis pervertę, prieżasties jieszkodami, bylėms, revolvereis ir peiliais apsiszarvoją. Pusė po 8-tos va-

kare, vienam stiklą į makaulę suvarę, antram kailį nû pusės galvos nuraitojo, o trecziam einant jau namo, susigavę netoli grinczios kulką į krutinę įszovė, kuris ant mirtino patalo pas brolį guli; vienas, kur su stiklais galvoje, tas ligonbutyje, o 13 ar daugiaus tai nuvežė į Wilkes-Barrių kalinį. Žiurint į tokį pasielgimą lietuvių, protas negal apimti, ir turi apsistojas mislyti, kokia galės buti ateitė, ir ko gali tikėtis sulaukti tarpe lietuvių toliaus? Klebonas isz sakyklos priminė, kad Pittstone už kelių metų isz lietuviszkų saliunų pasidarys mėsinyczios, kur bus galima gauti mėsos ir deszrų, nes ir dabar jau mažai ko stokûja. Kuningas rodyjo stengtis ir tokius praszalinti isz draugysczių, szeimyninkams nepriimti pas savę ant gyvenimo, turtingiems neužstoti už tokius pesztukus ir kauciją neužstatyti, jei kuris papûla tegul kirmyje, tai nustotų paty's ir kiti nauji nepristotų ant tokių szlykszczių darbų. Bet kas tau, czia eina prieszingai, kad prisieina su geru kokiu reikalu, kad nueini žmogus, tai jiems visokios negalės nedaleidžia, ale tegul tik ateina su žine, kad jau vienam makaulę suskaldė, tai pesztuką nuvedė į szaltąją, o jeigu negaus kam užstoti tai gabęs į kalėjimą, tai tada skubinasi ko veikiaus, kaip prie mirsztanczio, su kaucija. Kur gi czia nesiskubįs, lietuvį reik gelbėti, užstoti, o tas gelbėjimas dar jį giliaus gramzdina, nes jis ant nieko neboja, jisai tur vilti, kad jį užstos jo visokiose nelaimėse. Gaila, kad musų broliai lietuviai taip elgiasi Ant gero tai sutingę ir neparangus, o ant žvėriszkų pasielgimų, tai rodosi, kad jûs kokia nematoma galybė pareme ir gundo.

XX.

Plymouth, Pa. Ketverge 24 Kovo, kaip minėjome praėjusiame „Vienybės“ num., buvo didelis lietuvių susirinkimas ant Pajaujo salės, kur Dr. J. Szliupas laikė puikią kalbą apie skurdą darbininkų bei netikusią sistemą dabartinio draugijos surėdymo. Klausytojai visi pilnai pasidžiangė isz tos kalbos ir įspudis buvo labai didelis. Dr. Szliupas rodyjo padaryti didelį susirinkimą dėlei anglų Plymouthe, kur žadėjo atvykti ir kalbas laikyti angliszkai, dėl supažinimo anglų su mumis, kad visi esame vienodai suspausti per kapitalizmą, dėlto anglai taptų pertikrinti apie jų klaidų supratimą ir neken timą musų. Vyriausiu turinių kalbos, buvo nurodymas prižadų ir jų iszpildymo partijų republikoniszkos ir demokratiszkos, kuriûdvi viena po kitai viską prižada savo balsûtojams, bet iszrinkus viską užmirszta. Nutarta tapo ant ateinanczių rinkimų balsûti tik tai už socialiszką partiją, kuri rupinasi pagerinimu darbininkų buvio. P. Kuncmonas lygiai aiszkino darbininkų vargus ir ragino uždėti socialiszką kûpą. Susirinkusiejie, ant patarimo, pristojo ant nedėl dienio vakaro susirinkti ir taję įkunyti. Ant prižadėjimo, p. Kucmonas neatvyko, gal dėlei prieżasties kun. A. Burbos mýrio.

Nedėlioje prisirasze prie Kliubo apie 23 nauji draugai užsimokėdami metinę po 10 ct. ir nutarė veikiai vėl padaryti susirinkimą užkviesdami Dr. J. Szliupą su kalboms, idant prisitaisyti atsakancziai prie skyrymų, kurie bus ateinantį rudenį.

Philada Pa. 20 d. Kovo pas mus buvo 40 adynų atlaidai. Svetimų kun. buvo 7, velykinę iszpažintį mažai kas atliko, nes iszpažinties korteles pardavinėjo už piningus. Kaip szįmet darbai menkai eina, tai lietuviai ir už velykinę ne norėjo mokėti, sakydami: „iszpažintis ne už piningus perkama“, taip kaip ir pas kitas tautas yra. Pamokslus sakė labai graudžius. Ant paskutinio pamokslo pasakė: „Kaip Lietuvoi buvote, tai buvote geri katalikai, bet į Ameriką atvažiavę numetėt sermėgas, apsitaisėte jûdais žiponais ir skrybėlėms, užmirszote Dievą garbinti ir kaningus gûdoti“. Beje dar vienas isz įstabesnių atsitikimų, ir tai lietuviszkoj bažnyczioj, Kovo 22 d. laike Dievmaldystės, isz Baltimorės kuningas sakė lenkiszką pamokslą dėl liet. iszgamų, t. y. bajorų, nors tiejie visi lietuviszkai moka

Mažiukas.

Philadelphia, Pa. Kaip jau buvo raszyta laikraszcziuse, Philadelphijos miestas atidarė dėl lietuvių mokyklą Vasario 7 d. „Fletcher-School“, ant Christian gatvės tarp Front ir Second.

Vasario 16 d. Philadelphijos naktinės mokyklos buvo uždarytos, bet per praszymą, mokyklą dėl lietuvių pailgino ant keturių sanvaiczių ir Kovo 16 d. užsidarė. Iszviso užsiraszė mokintis 168 lietuviai, kurie per visą laiką labai gražiai pasielgė ir užganėdino savo mokintojus ir kitą miesto vyriausybę, kuri daug kartų ateidavo lietuvių pažiurėti, už ką isztariu broliams-lietuviams szirdingą aczių.

Lietuvių mokintojais buvo: Antanas Jocis, lietuvis; ir 8 anglikės.

Kovo 16 d. kaipo užbaigėmi mokyklą, susirinko dar kelios mokintojos dangiaus ir visos drauge palinksmino lietuvius, parengdamos kaipo koncertą: skambino ant piano ir gražiai padainavo. Ant galo Miss McMenamin kalbėjo į lietuvius angliszkai, pagirdama jûs už gerą pasielgimą, ir A. Jocis kalbėjo lietuviszkai, taip gi pagirdamas už padorų pasielgimą ir trumpai paaiszkindamas reikalingumą angliszkos kalbos Amerikoje.

Ateinantį rudenį miestas atidarys dėl lietuvių mokyklą toje pat vietoje 3 d. Spalio.

Po uždarymui augszt-minėtos mokyklos, „Lithuanian Independent Club“ nutarė Kovo 17 d. mokintis savo kliubo namûse ir apmokėti mokintojų. Už mokintoją tapo iszrinktas A. Jocis.

„Lith. Independent Club“ namûse, 943 S. Second st., mokykla prasidėjo Kovo 21 d. ir bus kas sanvaitė panedėliais, utarninkais ir seredomis nû 8-tos iki 10-tos valandos vakare mokinama.

„Gedemino Kliubo“ namûse, 2719 Allegheny ave., mokykla yra kas sanvaite ketvergais, pėtnycziomis ir subatomis taip-gi nû 8-tos iki 10 valandos vakare.

Į kliubų mokyklas gali eiti mokintis, pagal kliubų nutarimą, netiktai jų sąnariai, bet ir kiekvienas lietuvys. Už tai užkvieczių Phila. broliuslietuvius į mokyklas kûmi daugiausiai.

Su gûdone

Antanas Jócis,
420 S. Broad st.,
Philadelphia, Pa.

Czystyja krauja.

Czystas kraujas tikrina czystą odą. Nėra gražumo be to. CASCARETS CANDY CATHARTIC iszczystys tau kraują, ir laikys czystą, nes iszvaro visą neczystumą isz kuno. Pradėk imti szįdien o iszvarys isz tavo kuno puczkus, dedervinės ir kitas odos ligas, nes CASCARETS už 10c. tai padaro. Gausi visose aptiekose su gvarancija 10c. 25c ir 50c.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės“

„T. M. D.“ sąnarys, num. 11 „Garso“, klausia „Vienybės“, „ar tiesybė, ką „Garsas“ patalpino 9 nûm. p. Geisteriszkėno rasztą kaslink „T. M. D.“? Ar ne buvo prisiustas įneszimas p. M. P., perstatantis p. J. Grieszių ant pirmsėdžio? Dėlko „Vienybė“ to nepatalpino? Kitas, p. M. J. D. buvo paskyręs p. Szerną ant rasztininko ir kitus nau-

dingûs įneszimus, ir suvis nepatalpino musų gûdojama „Vienybė“.

Kitus apkaltinimus „Vienybės“ palieku jai pacziai iszaiszkinti, kadangi nežinau ant kiek teisingi tie apkaltinimai, atsiliepiu vien kaslink paskyrimo manęs į rasztininkus. Apie tai savo laike praneszė man „T. M. D.“ sekretorius, bet asz tûjaus atrasziau, dėl kokių priežaszczių negaliu kandidûti ant draugystės sekretoriaus. Asz, budamas sąnariu literatiszko komiteto, neturiu tiek laiko, kad galėcziau pildyti dar vieną draugystės urėdą. Ant galo, dėl paczios draugystės bus daug geriaus, jeigu sąnariai literatiszko komiteto bus atskirti nû administratyviszkų draugystės virszininku; uždûtės vienų ir kitų yra visai yvairios, todėl ir sąnariai administracijos ir literatiszko komiteto turi but visai atskiros ypatos. Už klaustas per laiszką, per laiszką ir atsakiau; jeigu rasztas but su užmanymu patilpęs, atsisakymą bucziau seniaus „Vienybėj“ patalpinęs. *Szernas.*

Sziaip ar kitaip, bet isz tikrųjų prisiėjo laikas pagarsinti per laikraszczius apie stovį „Tėvynės Mylėtojų Draugystės“.

Prisilaikydams grinos tiesos, turiu sau už privalumą paaiszkint sąnariams viską nepaisydamas nei ant vienos pusės.

Szie pastariejie laikai, kaip viesulose szpukų veseilios, apgulė lietuviszką svietą Amerikoi, ypatingai mus biznierius vien tikt bankrutijimais, kurie isz dalies palypsto ir musų tautiszkas įrėdnes. Beje tas pats ir su lenkais destis! Lenkiszkas „Związkas“ turi baladonės su kasa, ir kasierių už neparėdką numetę, po Seimui pereitam užvedė komisiją tirinėjimo, kuri dabartės gana darbszcziai veda tyrinėjimą rėdo darbų, žinoma atrandant ir klaidas.

Reikalais tais, pripildinti jų laikraszcziai.

Nekitaip atsitiko ir su musų „Susivienyjimu“, kad dabar centraliszkas komitetas gana turi baladonės, kol iszgriebs nû senojo kasieriaus, p. Miliaucko, prigulinczius „Susivienyjimui“ piningus. Ant laimės „Susivienyjimo“ piningai neprażus, nes turi gerus paraszytojus, bet kas bus su piningais „Tėvynės Mylėtojų Draugystės“, kurie taip gi 158 dol. ir 35 ct. pas jį sudėti? nes p. M. kasieriumi ir T. M. Dr.! Gal nenorės save suterszti dėl biskio piningų?

Skiriant „T. M. Dr.“ pereitame mete ant kasieriaus p. Miliaucką, gana buvau prieszingas, bet kad tikt asz vienas buvau prieszininkas, tai mano balsas likosi be vertybės, tieszijimasis tûmi žydėjo, kad p. Miliaucko vardas yra garsus.1)

1897 m. Liepos mėnesyje budams Mahanojuje, nû gero žmogaus gavau praneszimą, jog p. Miliauckas esąs gundomas užblokszti „T. M. Dr.“ kasą, skubinausi praneszti sekretoriui p. Mikolainiui ir prezidentui, idant kû skubiausiai praneszту visoms kûpoms piningus p. Miliauckui daugiaus nesiųsti, o esanti jo rankose susinaudos ant užmokesties už broszіurų spaudą, ir iki rinkimų naujų bus atliktas kriukis, p. Miliauckas ant garbės ne bus užgautas. Mano raszymas p. Mikolainiui likosi tûm tikt paraszymu, ir žinios nû jo negavau jokios iki kol atvyko į Plymouth'ą, bet apie Miliaucką nieko 2). Klausiau toliaus per gromatą, kas pasidarė Prusûse su spauda pirmutinės knygelės? nes jau laikas vėla rinkti aukas ant antros, o neturint dar pirmutinės taip ilgai, nedrąsu rankioti piningus ant kitos. Gavau atraszą, kad tûjaus bus užbaigta ir į kokį laiką po tam pasirodė vienas egzempliorius, bet kiti daug paskiaus.

Vėla po pasirodymui „Keistuczio“ tragedijos, klausiau kiek kasztûja spaudinimas? P. Mikolainis atsakė, kad buvo atsiuntus Prusų spaustuvė billą, bet per didelę, tai sugrąžinęs atgalios; ale kiek prusai reikalavo, nebuvo pasakyta. Ir dar tas, kad nežinojom, nė pas ką spaudinasi kol knygelė neiszėjo 3)

Pasirodžius „Saulėje“ apie reikalus „Susivienyjimo“ su p. Miliaucku, gavau nû p. Mikolainio laiszką apie rinkimą naujo centraliszko komiteto, bet ant to atraszydams atsakymą, gauna pabėdavojau apie stovį kasos „T. M. Dr.“, tada Mikolainis važiavo pas p. Miliaucką su patyrimu apie kasą; kurs atsakęs: „kad į Prusus kiek reiksią, tai jis nusiųsęs ir atsiųsęs kvitą nû iszsiųstų piningų sekretoriui p. Mikolainiui“, bet ar tokią kvitą prisiuntė nežinoma. Beje, sakęs p. Miliauckas, kad dėl tiek mažai piningų savo vardą negadysęs.4)

Laiszkelyje p. Mikolainio man raszytame, parodyta, kad pas p. Miliaucką dar yra „T. M. Dr.“ piningų 158 dol. ir 35 centai, bet Miliauckas „Vienybės“ 47-tam numeryje 1897 m. parodė, kad pas jį kasoje buvo 167 dol. 70 ct. ant ko iszejo 9 dol. 35 ct. vertėjo per „Vienybę“ pagarsinti.5)

Kaslink spaudos „Orleano Mergelės“ Prusûse, nebuvo niekam praneszta, nei man, nei prezidentui, nes asz matydamasis su prezidentu asabiszkai nû jo girdėjau, kad ir jisai apie tai nieko nežinojo.6)

Asz 49-tam num. „Vienybės“ minavojau, kad galėjome jau dvi brosziurėles atspausdinti, o isz Prusų taip ilgai pirmos nesulaukėme, ir jeib butų prusai pirmają taip ilgai nevilkę, tai musų piningai, ką dabar pas Miliaucką, jau butų sunaudoti buvę pagal mierius draugystės. Vienam sekretoriui padûti Prusûsna spausti nepriderėjo ir „Orleano Mergelę“. Literatiszko komiteto sąnarys p. Stagaras ne tikt kokio nors dėl draugystės labo rasztelio nepasiulė, bet ir gromatos susineszimo jokios neraszė.

Beje, nežinome visai ar iszsiųsta „Keistuczio“ Tragedija į Lietuvą dėl vargszų? jeigu taip nėra, tai dėl ko? 7)

Turiu czion pridurti, kad mus biczіûliai Prusûse, nežinomą, ar musų malonius darbus nors kiek atlieka ar ne?

Pereitame mete siuncziau per Prusų vieną lietuvį už 10 dol. lietuviszkų knygelių padovanodams lietuviszkai jaunûmeniai, ir tas lietuvis buk tai žinojęs centrą to jaunimo ar draugystės, bet atsakymo nei sziądien negirdėti. Mažu pardavimu jų pasinaudojo? Ar ne taip gali tikt atsitikti ir su „Keistucziais“?..8)

Pagal praneszimą p. Mikolainio, Plymouth'o kûpa dar turinti nesiuntus Miliauckui 50 dol., tai ir visa mus matanti patieka, o kaip atsieis su centraliszka mus kasa, tai tikt viens Dievas te žino?!

Prie pradžios steigimo szios vargingos mus draugystėlės, gal skaitytojai atsimyti, kad buvau per „Vienybę“ įneszęs projektą, jog nereikia mumis piningus siuntinėti centraliszkam kasieriui, bet kožnas kûpos kasierius tegul laikosi; iszleidžiant knygelė, tad kiek kasztų esti, gal centran visos kûpos prisiųsti kiek pagal rokundą reikia; ir tokiu budu, jeib vieną kûpą nelaimė gal patikti, bet ne visus mus subagautus piningus. Kadą gi tas mano įneszimas pasiliko bergždiniu, tai dabar aiszkiai yra uždûta mums lekcija pasimokinimo.

„Vienybė“, kaipo organas tos mus draugystėlės nû 51-mo num. pereito meto iszmetė apgarsinimą vardų centraliszko komiteto sąnarių, nežinome

dėlei ko? 9)

Kasieriui p. Miliauckui raszian gromatą klausdamas apie kasą, atsakymo negavau.

Prie atsiszaukimo p. Szerno 11-tam num. „Vienybės“, p. Mikolainis pagarsino jog „Orleano Mergelė“ jau atspausta, ir bile dieną ateis isz Tilžės! Jeigu dar neužmokėta už „Keistutį“, kaip užmokėsime už paskutinę knygelę, jeigu piningų stokûs?

Nepagarsinant nieko per laikraszti „Vienybę“ sąnariai mus geros valės ir aukautojai ant lietuvystės labo, pradėjo daugel klausinėti, kas pasidarė su „T. M. Draugyste“, ir kodėl viskas slaptybėje?

Tai-gi asz su sziûmi pagarsinu ant tiek, ant kiek galėjau patirti.

Vėla, tekę gauti laiszkai, ir matyti „Garse“, kad „Vienybė“ daugumo rankraszczius kas link „Tėvynės Mylėtojų Draugystės“ suvisai netalpinus, keno tame kaltė, iszleistojų ar redaktoriaus, nėra žinoma. 10)

Jeib įsispriaudė mums koks nepasisekimas, ar gi turime jau sustoti? Asz misliju, kad ne! Apvargę ir apilę, kruteikime ir toliaus, idant mus reikalai neužmigtų, nes tame kittaucziai nesirupins.

Centraliszkam komitetui reiktu iszsiteisinti, kame ir kur szie reikalai kalti...

Laikas rinkti naują centraliszką komitetą.

T. Astramskas.

---

1) Miliaucką rinkome ant kasieriaus dėlto, kad kito tame tarpe ir neturėjome. Minersvillės kûpos perstatytas p. V. Meszkinis atsisakė nû centraliszko kasieriaus, nes ketino keliauti Lietuvon. Mes rinkdami p. Miliaucką pasitikėjome ant jo garbės, kad nenorės nuskriausti Draugystę.

2) Kada p. Astramskas paraszė mą tą laiszką, asz buvau iszvažiavęs isz Thorp, Wis. į vakarines valstijas ir tą gromą gavau tik sugrįžęs po dviejų mėn. Tûjaus tada, raszian prezidentui J. Kazakevicziui apie tai. Kazak. atsakė, kad su M. taip neatsitiksę.

3) „Keistuczio“ spauda Tilžėje ėjo želvės žingsniu, matote, davėme lietuviui spausdinti, tegul lietuvys uždirba negu svetimtautis. Asz raszinėjau kas sanyaitė Tilžėn, skatindamas pasiskubinti. P. E. Jagomastas pradėjo spausdinti pradžioje Gegužio mėn. ir spaudė net per pusę metų. Tarybos buvo vienaip sutartos o antraip atliktos, nes iszsitikėdamas p. Lapinas Jagomastu, nepadarė kontrakto. Buvo suderėta 4000 egz. po 45 markes už arkuszą. Kada Jagomastas jau atspaudė, pareikalavo po 64 markes, arba po 19 markių ant arkuszo daugiaus. Jagomastas nû spaudos nenuleido nieko. Tai-gi „Keistuczio“ atspaudimas 4000 egz. su apdarymu kasztûja *485 markes ir 50 penigių.*

4) Miliauckas rods prižadėjo tai vis atlikti, bet iki sziolei nieko nepadarė. Ant regis travoto laiszko nedavė mą atsakymo. 25 Kovo, buvo nuvažiavęs į Mahanoy City, ir p. J. Kazakeviczius, kuriam ir prisižadėjo, kad ant 2-ros Balandžio at-iųsęs $100. Kiek pirmiaus Miliauc. yra nusiuntęs į Prusus 100 markų ($24,80)

5) Kasos stovis patilps į sekantį num. „Vienybės“.

6) Kas link spaudos „Orleano Mergelės“ asz praneszian per „Vienybės“ num. 5-tą vieszai. Ir žinodamas, kad vertesnių rasztų neturime už „Orleano Mergelę“, paliepiau spausdinti.

7) Lietuvon dėl beturczių yra pasiųsta tuliems draugams dėl padalinimo. Skaitliai vėliaus bus pridûti.

8) Tasai lietuvis, ant kurio tos knygos tapo pasiųstos, yra atidavęs tam, kurs turėjo jas perneszti per rubežių ir nuneszti į vietą. P. V. Stagaras taises knygas yra perdavęs draugystei „Sietyno“.

9) Adresai centr. virszininkų yra atspausti knygėlėse, ir „Vien.“ skaitytojai jûs žino nû pirmiaus.

10) Gavęs laiszką nû M. J. Domijonaiczio, perstatantį p. Astramską ant prezidento, o p. Szerną ant sekretoriaus, abiem parasziau apie tai ir raginau p. Astr. placziau apie tai paraszyti, link rinkimo centr. virszininkų. Kiek pirmiaus, tiesa, p. Paltanaviczius perstatė J. I. Grieszių ant prezidento. Tai visas daugumas tų rankraszczių, kokius gavau.

Isz viso imant apie Draugystės reikalus, viskas yra gerai, tiktai vyriausis daiktas yra su kasieriumi p. Miliaucku, kuris, dabar reikiant, neužmoka piningų. Miliauckui buvo liepta gale Sausio mėn. pasiųsti piningus į Prusus. Atsakymo p. Mil. nedavė. 29 tą Grûdžio 1897 p. M. J. Damijonaitis, lankydamasis Mahanoy City, užklausė p. Mil. kiek yra Dr. turto. Mil. atsakęs, „kad pusės piningų nėra pas jį, kaip garsinama. Girdi, kam dar kasieriaus, kad kiti laikosi pas save piningus“. Asz tąję žinę gavęs, surokavau viską pagal kvitas (nors ne nû visų piningų gavau kiek jis priėmė) p. Mil. ir nusiunczian prezid. J. Kazakevicziui, kuris tûmi tarpu buvo Shenandoah, Pa., idant perkratytu kasą su Domijonaicziu ir tają atimtu. Kasą peržiurėjo 1-mą d. Sausio ir rado piningų, $139,60 ct. Prie tų dar prisiuntė paskiaus Philadelphios kûpa $7,00, isz Union City, Conn. $10,25 ir pats p. Miliauckas $1,50 už 10 tikietukų nû Valancziausko draugystės isz Plymouth, Pa. Tai gi isz viso pasidaro $158, 35 kurie yra pas p. Miliaucką.

Mes tikimės, kad p. Mil. dėl tų kelių deszimczių dol. nenorės suterszti savo vardo ir atsiteis su Draugyste iki centui.

Galiausiai reikia rinkti naują centraliszką komitetą:

Musų kûpa isz Plymouth, Pa. perstatome ant kasieriaus Tamą Paukszti isz Pittston, Pa. 123 N. Main str.

Ant sekretoriaus gi J. I. Grieszių isz Union City, Conn. Box 113.

Knygiumi tegul liekasi tas pats, M. Alyta. Ką kitos kûpos ant to?

P. Mikolainis.

Pamėgyk dėžutę CASCARETS už 10c., gariausia sutaisytoja plauczių irvisų vidurių.

Vardan teisybes.

Philadelphia, Pa. „Garso“ num. 9-tam „sąnarys Gedemino klinbo“ (Antanas Jocis) užsipûla ant „Lietuviszko Nepriegulmės Kliubo“ ir jo sekretoriaus V. Ambrozevicziaus, primesdamas jam svetimus psiau lonimus „Artojo“ ir „Klausytojo“, nors tujų rasztai visai nesutinka su V. A. tilpusiais 6-tam ir 8-tam numerį „Vienybės“.

Raszėjas giriasi, jisai parupinęs lietuviams nû miesto mokyklą. Tas yra didžiausia neteisybė. „Liet. Independent Kliubas“ jau 1897 m. turėjo savo mokyklą. Mokintoju buvo Dr. Margaitis, o knygas dėl mokinimosi davė miestas dovanai ir prižadėjo dûti mokyklą ant kito meto, jei tikt lietuviai reikalaus. Neatsiradus lietuvio už mokintoją, Kliubas nereikalavo mokyklos, nes daugelis lietuvių lankė vakarines mokyklas. Dr. Margaitį Kliubas priėmė už mokintoją dėl to, kad paszelpti kaipo einantį į mokslą. Dr. Margaitis yra toli daugiaus mokintas ir daugiaus dirbo negu Jocis, nesigyrė ir nesikiszo ne į savo reikalus.

Szį metą tą patį padarėme su Jociu. Kliubas nutarė paszelpti pavargusį žmogelį, nes ir jisai ketino eiti mokslan ant provininko.

Vasario 3-czią dieną Kliubo prezidentas, J. Kelikeviczius,

perstatė sąnariams A. Jocį už mokintoją ir paszaukė ant prakalbos. Jocis daug kalbėjo, bet sąnariai nieko nesuprato ir vice prez. J. Jaseviczius tůjaus užprotestavojo, sako: „Kliubui ne verta prasidėti su tokiu mokintoju, nes niekas apie jį gerai neatsiszaukia, gali dar kokių kėblumų Kliubui pridaryti“. Jaseviczius užmanymas tapo atmestas per lengvatikius, nes girdi, Jocis yra kuningo draugas ar giminaitis, dėlto nieko pikto nepadarys.

Prezidentas užmanė, kad iszrinkti pasiuntinius isz Kliubo, kurie nueitu pas miesto mokyklų virszenybę su reikalavimu mokyklos, ir tos negavus, tai kad nors knygas Kliubui důtu dovanai. Į pasiuntinius tapo iszrinktais V. Ambrozeviczius ir A. Jocis, kuris sakėsi turįs gana laiko ir apie tai žinąs.

Aplikacija tapo suraszyta vardan „Liet. Indep. Kliubo“ su komiteto paraszais ir žyme. Kada reprezentavojome tą reikalą nů Kliubo mokyklų vyriausybei, tai mažai kalbėti reikėjo. Pirmybę žinoma ėmė Jocis ir užklaustas, kokiame apskrityje randasi „L. I. C.“ ir kokiame daugiausiai lietuvių gyvena, atsakyti negalėjo. Tą visą iszaiszkino V. A., nes Jocis nieko apie Philadelphios lietuvius nežinojo.

Tai-gi, kaip „Sąnarys Gedemino Kliubo“ raszo, kad tiktai Jocis parupino Phila. lietuviams mokyklą, tai gyva melagystė. Jociui rupėjo susilopinti puspadžius, pasigirti, o ne labas lietuvių. Dyvytis reikia, kad isz kas žin kur atsibastęs Jocis, savo vardu parupino lietuviams miesto mokyklą. Netiesa, kaip Jocis tvirtina, buk Phila. lietuviai nežinojom, kad galima gauti nů miesto vakarinę mokyklą. Netiesa, kad V. A. Kliubo sekretorius, negalėjosus ikalbėti angliszkai. Ant to tiek atsakau, kad Jocis dar nei negirdėjęs buvo angliszkos kalbos, tai jau mą senei buvo ji pažįstama. Netiesa, kad Jocis buvo virszininku mokintoju (merginų), nes perdėtinė buvo Miss. McMenamin o Jocis buvo tik žemutinės kliasos mokintoju.

Apie pasigyrimą per laikraszczius angliszkus ir vokiszkus, tai tiesa; labai placziai buvo apraszyta apie Jocio mitologiją (nebutus daiktus), apie Jocio augsztą kiltį ir mokslą, kaip jis aplankė visus Europos didmieszczius (per Berlyną važiavo į Ameriką), kaip isz tyrė Siberiją,*) važinėjo kaipo Amerikos milijonieriaus sunus su Suv. Valstijų paspartu. Ant galo atvykęs į Philadelphiją, radęs czion gaują tamsunų, apie nieką nežinanczių lietuvių, parodęs jiems daugelį gudrybių, kad net ir mokyklą gali gauti nů miesto dovanai, ir Jocis stojosi tų (aklų) lietuvių vadovu „*Spokesman Count Jocis*“. Tai-gi kaip matome, tai Jocis didei nužemino Philadelphijos lietuvius, kas matoma jau isz jo raszto „Garse“, už ką mes dů

*) Mes gavome ilgą korespondenciją paties Jocio po vardu „Jonas Stankunas“. Stankunas iszgiria Jocį kaipo raszytoją maskoliszkos istorijos angliszkai, apleidusį Chicagą ir rengentėsi važiůti į Europą dėl rinkimo medegos tai istorijai. Dėl to paties dalyko nutekęs į yvairius knygynus Berlyne, Leipzige, Paryžiuje, Konstantinopolyje bei Petropilėje, ir ant galo keliavo į tolymą Siberiją isztirti kanczias politiszkų prasikaltėlių. Philadelphijos liet. mokyklos iszrupintoju, raszo, yra vienatinis A. Jocis. *Red.*

„Gedemino Kliubo“ prezid. D. Bajorunas raszė musų kliubui laiszką, kuriame teisinosi, buk jų kliubas neturi jokio dalyvumo padůtoi koresp. Num. 9-tam „Garso“ ir netiki, kad kliubo sąnarys pasiraszė, isz ko matoma, kad to straipsnio autoriumi yra pats Jocis.

Ant galo gavome laiszką isz „Lietuvos“ redakcijos net nů 8 puslapių, kur placziai apraszo apie Jocio szelmystas. Pranesza, buk Jocis iszbėgo isz Chicago's isz po bėlos, ir detektyvai jieszko jo už negražius darbus.

dame jam papeikimą. Aczių visiems geriems žmonėms už persargas, nes žinosime dabar kaip turime pasielgti ir apsisaugoti.

„Liet. Independent Kliubo“ Sekretor. V. Ambrozeviczius.

Isz praeitės.

2000 m. — 1887 m.

—per—

Edvarda Belamy

Lietuviszkai iszguldė Sunus K.

(Tąsa.)

— Butų tai, iszties tikra vergyba.... — atsakė daktaras Leete — nepažįstama pas mus, kuriem valnybė taip patmiela, kaip lygybė ir brolystė. Kada Tamista gerians pažįsi musų sistemą, pamatysi, kad musų urėdininkai yra faktiszkai, ne isz vardo tiktai, tarnais visůmenės. Urėdas negal pagal savo valę mainyti produkcijos kokio daikto, pakol yra reikalavimas kokio iszdarbio. Daleiskime, kad reikalavimas kokio iszdarbio ant tiek silpsta, kad iszdarbystė to stojasi kas kartas brangesnė; prekė to, žinoma, tur but pakelta, bet pakolei sunaudojanti nori, kad ir brangiau mokėti, iszdarbystė traukiasi toliaus. Arba dar perstatykim, kad reikalaujama tokio daikto, kokio iki sziol neiszdirbdavo dar. Jeigu administracija abejoja apie skaitlingumą tokio reikalavimo, tada tam tikra peticija isz paczių žmonių tikrina, kad vis bus reikalas tokio daikto, ir kalbina žmones prie to, o isz darbystė to yra pradedama. Randas arba dauguma, kurie diktůtu žmonėms arba mažumai, ką tur valgyti, gerti arba kaip rėdytis, kaip tai, ant kiek numanau, valdžios amerikoniszkos darydavo Tamistos laikůse, palaikyta but sziądien už anachronizmą (sugrįžimas į senoviszką butį). Gal seniau buvo tokia stipri galybė, kuri priversdavo nutilti ypatiszkai laisvei; bet sziądien mes to nedaleistume. Linksmas esu isz to, kad pajudinai tą klausymą, kadan gi důda taš progą iszrodyti Tamistai, kaip daug geriau pavesti produkciją visůmenei, negu į privatiszkas rankas kapitalisto.

— Sakai Tamista apie pakėlimą prekės ant brangesnių iszdarbių. Kokiu budu galite reguliůti tą szalyję, kur nėra lėgiojimo už akių tarp pardůdanczių ir perkanczių....

— Darosi tas visai taip kaip pas jus budavo... — atsakė daktaras Leete. — Gal reikalauji ir tame paaiszkinimo?.. — pridurė, pamatęs ant mano veido abejojimą. — Důsiu jį tiktai keliůse žodžiůse.... Kasztas darbo, reikalingo dėl iszdirbimo tulo daikto, buvo jusų laikůse vyriausiu pamatu jo prekės, taip jau ir dabar yra. Seniaus skyrius darbo atsakė skyriui prekės; sziądien kasztas užlaikymo darbininko yra tas pats ir visas skirtumas darbo užsilaiko kiekvme adynų, priimtų prie kožno darbo, kaipo labiau atsakanczių. Kasztas darbo prie užsiėmimo taip sunkaus, kad dėl pritraukimo liůsnorių reikėjo sumažinti dienos darbą ant keturių tiktai adynų, yra du sykius didesnis, negu prie tokio užsiėmimo, kur dirbama po asztůnės adynas. Isz to Tamista gali matyt, kad kasztas darbo yra lygus tam, kad žmogus, dirbantis keturias adynas jusų laikůse, but gavęs du syk tiek didesnę mokestį, negu kiti. Toks paskyrimas prekės už darbą atsako paskyrimui prekės už iszdirbamą tavorą. Ir tai turiu dar pasakyti, kad kasztas iszdarbystės bevėik kas metas vis eina žemyn. Yra po tiesai ir toki tavorai, kurie visad savo prekėje stovi, ar kartais siubůja, t. y. pakyla augsztyn ir nupůla. Prie tokių priguli tie, kuriůs sunkiau kaip kada įgaunama, kaip ve žuvys arba ir pienas.

Bet nors kartais prekė ant tų ir labai pakiltu, tai vis-gi kožnas ant tiek tur isztekliaus, kad gal nusipirkti. Jusų laikuse ko kius brangesnius daiktus galėjo pirkti tiktai turcziai, dabar visų uždarbis vienokis ir kas kuriam patinka, tai ir nusipirkti gal. Kožnas dabar perkasi tai, kas jam labiaus patinka.

— Daviau dabar Tamistai abelną paaiszkinimą apie sistemą iszdarbystės ir padalinimo. Ar yra ji taip surengta, kaip Tamistai iszrodė?

Atsakiau, kad nieko geresnegalima nů jos reikalauti.

— Nepamelůsiu.... — tęsė dr. Leete – sakydamas, kad valdytojas kokios nebuk isz daugelio tukstanczių jusų iszdarbystės privatiszkos, kuris turėjo tėmyti pareikalavimą to ant turgaus, kliutis daromas per kitus jo prieszininkus, iszmokėjimas skolininkams, turėjo daug daugiau sunkesnio darbo, negu musų vyrai Washingtone, kurie sziądien valdo vadžias visos szalies iszdarbystės. Isz to labai aiszku, kad daug daugiau yra naudos, kada už kokio dalyko imamasi su apsimislyjimu, o ne ant nůmonės. Lengviau yra generolui sėdincziam, pasikėlus ant orlaivio, vesti milijoninę kariauną, negu serżantui tikt mažą jos dalelę per tankią girią.

— Generolu tos armijos, kaip mą rodos, tur but žmogus augsztos iszmintiės ir labiaus pagůdojamas negu patsai prezidentas Suv. Valstijų?..

— Jisai ir yra prezidentu Suv. Valstijų, arba teisingiau sakant, prideryste prezidento yra keravoti pramonės armiją....

— Kokiu budu jis aprenkamas?... — užklausiau.

— Apraszydamas, kaip daug vėrtės turi lenktyniavimas ant visų laipsnių pramonės armijos... — tarė d-ras Leete — patėmyjau, kad tie, kurie ypatingai užsitarnavo ir perėjo per tris paprastus laipsnius eilės kąreivių prastujų, pastoja apicierais. Toliaus apart tůlos vertybės paprastos, nekuriose vertesnėse szakose pramonės patėmyjame dar tulą naują urėdą, o tai genarolo laipsnį, po kurio užžiura yra atliekamas visas darbas atskirioi szakoje darbo. Tasai urėdininkas yra galva biuro tos szakos iszdirbystės, ant kurios jisai pastatytas ir už visą czion darbą tur atsakyti priesz vyriausią administraciją. Szitą urėdininką galima prilyginti prie genarolo jusų laikų kariumenės pulko, bet apart szitų, yra dar deszimts urėdininkų, po kurių priežiura yra kožnas isz anų deszimts skyrių. ant kurių padalyta visa armija pramonės ir pati iszdarbystė. Sziůs galima palyginti su jusų genarolais korpusų, arba genarolais leitenantais, kadangi kožnas isz jų tur nů dvylikos iki dvideszimts kitų urėdininkų po savo valdžia. Ant szių deszimts vadų yra vienas vyriausis, kuriůmi yra prezidentas Suv. Valstijų. Szitasai turėjo pereiti per visus laipsnius pramonės armijos, pradedant nů eilės prasto karėivio. Pažiurėkime dabar kokiu budu jis žengia augsztyn. Kaip jau sakiau, kožnas isz mus pasiekia vadovo laipsnį, žengiant vis vienas po kitam laipsniais darbo, ir pagal jo užsitarnavimą suteikiamas jam tas laipsnis. Po laipsnio vadovo seka laipsnis papulkorius, ir szį laipsnį įgaunama pagal balsavimą; kuris isz kandidatų daugiaus apturi balsų tas liekasi apdovanotas tůmi laipsniu virszenybės. Generolas taippat yra renkamas per balsavimą.

— Per balsavimą?... — atsiliepiau — ar-gi tai ne yra papeiktinas surėdymas, juk kandidatai tada visokių szelmystų dasileidžia, kad tiktai butų aprinktu?...

— Žinoma, kad tas galėtu atsitikti, jeigu darbininkai turėtu balsą prie rinkimų. Bet taip ne yra ir ant to remesi visa syla tokio surėdymo. Generolas darbo aprenkamas per garbės sąnarius tos szakos darbo, t. y. per tůs, kurie jau atliko prie to savo tarnystą. Jau žinoma, Tamistai, kad pasibaigus 45 metams apleidžiame eiles darbo, o likusį gyvenimą paszvencziame pasilsiui, bet vienok, pasiliekame arti suriszti su ta szaka darbo, prie kurios prigulėjome. Stojamės garbės sąnariais seno savo užsiėmimo ir sargiai tėmyjame, kad viskas tobulįtusi rankose naujos eilės ir užlaikytų savo gerą garbę.

(Toliaus bus.)

Darbininkai.

Didelis susirinkimas „Kalnakasių Susivienyjimo Amerikoje", bus laikomas ant M. Totoriaus salės, Ketverke 14 Balandžio, 7 valandą vakare. Susirinkite.

K. Kižis & K. Senzikas
Lietuviszki Graboriai

Broliai lietuviai! Mudu užsidėjome didelę **Grabu krautuve** bei laidojame nabaszninkus ků puikiausiai ir tai už pigiausę prekę.

Taiposgi ir reikale arklius **pársamdome.**

Praszome broliai reikale ateiti, o busite visame užganėdinti.

K. KIZIS & K. SENDZIKAS
193 N. Main str.
PITTSTON, PA.

Aukos

dėl nukentusių Lattimere.

P.V. Žukauckas isz Northampton, Mass. prisiunte $3,28.

J. Kazakevyczia.

Philadelphia, Pa.

BROLIAI LIETVIAI! naudvkitęs isz progos: Draugystė „P. Armino" ant susirinkimo 6 Kovo, nutarė dėlei palengvinimo naujai įstojanczių sąnarių par (palikti) paskirti tik vieną $1.00 ant szių dviejų mėnesinių susirinkimų, t. y. 3 Balandžio bei 0 Gegužio.

Dėltogi broliai tautiecziai nepamirszkite geidžianti prisiraszyti ir skaitlingai pribukite ant minėtų susirinkimų ir pasinaudoti isz tų lengvų iszlygų nes tolians bus brangesnis įstojima. Vėliaus įstojantis turės įstojimo mokestį mokėti pagal įstatymus paskirtus.

„P. Armino" draugystė, paprasti susirinkimai laikomi kartą ant mėnesio po kožnai pirmai dienai mėnesio nedeldienyje ant 2 adynos po pietų, salėje No 238 Pine str. Užkviecziame visus

Komitetas.

Jeigu jautiesi nesveiku, imk vieną CASCARETS, o iszgydys tave, už 10 ir 20c.

Ant pardavimo

Stuba ir 9 akrai žemės pagal patį Plymouth'a parsidůda labai pigiai dėlei priežasties senatvės savininkų negalinczių apsidirbti. Taipgi drauge parsidůda gyvůliai ir visi padarai už Plymouth'o kapinių. Norintiejie pirkti galite aisiszaukti pas: PETER RAILY, arba į Vienybės redakciją.

Broliai Varnagiriai
Liudvikas ir Adomas

Laiko arklius dėl parsamdymo pasivažinėti, veža anglis į stubas, perkrausto naminius daiktus, laiko sztorą visokių paveikslų (abrozų), ražanczių, skaplierių, kryželių, maszinukių gromatoms drukavoti, abrozus įdeda į puikius rėmus, deda langams stiklus ir t. t. Viską atlieka labai pigiai. P. O. Box 218
PLYMOUTH, PA.

JŪZAS GUDAITIS

buvusis darbininkas J. Paukszczio krome, sziūm laiku užsilaiko krome S. Swingles, No 112 Vine ul. Plymouth, Pa. Lietuviai norintiejie ką nusipirkti jį rasit minėtam krome nū 1-mos valandos iki 7-tai vakaro ir viską pigei nusipirksit

DR. C. B. HAM,

GYDO MOTERIS, VYRUS IR VAIKUS.

Jeigu daktarai negalėjo pažint tavo ligos arba jeigu negalėjo tavęs iszgydyti, tai raszyk tujaus pas D-rą Ham'ą, o jis dūs tau rodą dykai. Jeigu D-ras atrastu, kad tavo liga ne iszgydoma, tai pinigus tau sugražįs ir nereikalau į nieko žudyti. D-ras Ham's'as yra teisingu ir atsakancziu, o ligoniais apie avojasi—kaipo tėvas savo vaikais. Žmonės, kurie ant tuszczio jieszkojo rodos visokių daktarų, kurie kellioliką metų iszkentėjo ligas ligonbuczi ise, lyg per stebuklus tapo iszgydyti per D-rą Ham'ą. Nekalbame tą pasigirdama, bet tiktai sakome tik rą tiesą. Ne vilkinkit savo ligos, nes gali stotis neisz gydoma. Tujaus raszyk prie D-ro Ham'o.

Gydyklų D-ro Ham'o ne galima gauti jokioje aptiekoje, o nei gr sernėje, o nei karcziamoje, nei pas pedlorių. Kas nori gaut czystas ir sveikas gydyklas, tur stacziai raszyt prie D-ro Ham'o. Bonkelė gydyklų kasztuja tik $1.00, szeszios bonkelės $5.00. Iszraszant gydyklas, reikia apraszyt savo ligą ir į dėt į gromatą pinigus, arba money orderį, arba czesį. Gydyklas ir pamokinimą kaip gydytis iszsiusime atgal e paczta. Prisiusk paztinę markę ant atsakymo. Adresas toks:

DR. C. B. HAM,

708--709 National Union Building,

TOLEDO, OHIO.

Ar reikalauji LAIKRODĖLIO?

Mes jūs pardudam taip pigei, kad tu negali vaikszcziot be laikrodėlio. Turime visokių gatunkų. Bet paminėsime tiktai du: Elgino arba Walthamo Laikrodel's, geriausei vidureis, dubeltavais lukasztais, gerai laiką rodo, gražei isz kvietkūtas „Dueber" stovai auksūtas iszlaikys tavo gyvenymui. Vyriszki ir moteriszki.

Pridėk adresą o prisiusime tau jį ant peržiurėjimo. Jeigu nebus toks, kaip czia parodyta, sugražink jį atgal, tau nieko nekasztūs. Jeigu jis tau tinka, užmokėk expreso kasztus ir $6.50, o tavo viskas.

Dubeltavais lukasztais Laikrodelis gražei iszkvietkūtas, geriauseis vidurais, dideli ir maži, storai auksūti (14 k.)—iszrodo kaip už $40 o auksin s laikrodėlis. Laiką rodo gerai. Atsiusime tau ant expreso pamatyti. Jeigu jis tau patiks, užmokėk $3.95 ir expreso kasztus ir pasilaik sau laikrodėlį.

Jeigu mumis užsitikėsi ir prisiusi pinigus isz virszaus, mes prisiusime laikrodėlį ant savo kasto ir dar pridėsim tau gražų lenciugėlį dovanų.

ROYAL Manufacturing Co.

334 Dearborn St., CHICAGO Ill.

DR. F. J. KALLMERTEN.

Specijalistas chroniszkų ir nerviszkų ligų.

[illegible] senėjusias ligas kaipi-tai: Troszkulį, spazmų, paralyžių, dusulį, pavandeniavimą, [illegible] skaudėjimą galvos, ausų, akių, ir nosies, ligas skilvio, gerklės, krutinės, iszėjimą žarnų, [illegible] isz nėtvmus, ant galvos ir skuros, [illegible], kėjimų, kraujo tekėjimų, mėnesinių tekėjimų, nevaisingumą, skausmus po gimdymui, [illegible], [illegible] rimus, ant kūno, rožę, žargeltas, [illegible], [illegible], plaučių, [illegible], [illegible], iszbėrimą, [illegible], [illegible], ir nkstų ligas, kaisztinės, niežus, iszbėrimus, kirmėles, dedervines ir t. t.

GYDO MOTERIS, VAIKUS ir VYRUS

Jeigu sergi ir nusi jįsi [illegible] iszgyti, kreipkis tujaus pas daktarą Kallmerten'ą ant rodos. Dr Kallmerten'as iszgydė tukstanczius žmonių, kurie [illegible] sirgo ir su kitų daktarų ne galėjo pas[illegible] gelbėti ir iszsigydyti. Tie žmonės visur garsina vardą D-ro Kallmerten'o, ir pažįstamiems jį rodyja. Kreipkitės pas D-rą Kallmerten'ą tai jis iszgydys.

LIGAS UZSIKRECZIAMAS abejos lyties [illegible] ar tai nū kitų gautas arba nū gi ndytojų paeinanczias [illegible] pasesmingas ir greitai. Nėrei ta gydytis, tiktai gyd tis, nes ne [illegible] atveda [illegible] tas [illegible].

Rodą dovanai! Dr. Kallmerten'as kiekvienam duda rodą dykai. Apraszykite ligą, [illegible] ligos [illegible] trumpai [illegible] isz galvos ir [illegible] markę už 2 centu o atsakymą gausite kur bus žinia ar liga yra iszgydoma ir kiek kasztuos. Raszykite lenkiszkai, angliszkai arba vokiszkai. Adres:

DR F. J. KALLMERTEN.

TOLEDO, OHIO.

Knįngos

pargabentos isz užmarės:

Maldų knįgos,

Mažas altorius, Miszių maldos su abrozėliais (mažam formate) krisztolinių apdaru 60 ct
Szagrino „ „ „ „ 50 c
Aukso Altorius, arba Szaltinis dangiszkų skarbu 2.00 iki 3.00.
Garbe Diewui ant aukszt ybės „ „ „ $1.50.
Balsas Balandėlės 1.25c., 1,50c. ir 2.00c.
Kninga giesmių arba Kanticzkos „ 75c.
50 Psalmu Dowido karaliaus ant paveikslo kanticzkų 75c.

Istoriszkos dvasiszkos įtalpos knįgos,

Istorija seno ir naujo istatymo su abrozėl. 15c
Istorija seno istatymo „ „ „ 25c.
Gyvenimas Marijos „ „ 20c.
Menuo iszvencziamas Marijos Panos 30c.
Sopulej Motynos Diewo „ „ 20c.
Evangelijos su pulkeis apdarais 1,00c.
Gywenimaj Szventųjų, ant visų metų kožnos dienos, pirma, antra, trecziа ketvirta ir penkta dalis už kožną dalį 60 „ „ „ 65c.
Gyvenimas szv. Benedikto Labro „ 10c.
Stebuklai Dievo Szvencz. Sakramente . 10c.

Istoriszkos knįgos svietiszkos įtalpos.

Ditypos „ „ „ 25 c
Robinsono „ „ „ 25 c
Kantrios Elenos „ „ „ 20 c.
Lementorius su poteriais ir mistranturais 10 c
Istorija Lietuvos „ „ „ 30c.
Istorija Savienytų Valstijų Amerikos konstitucija „ „ „ $1,00
Trumpa senovės Lietuvių Istorija 10c.
Aplinkrasztis kun. Petravycziaus į Vilniaus diecezijos kunigus 1870 m. „ 5c.
Už ką mes lenkams turime buti dėkingi arba nedėkingi, graži knįgutė kurioje apraszyta visi musų prietikiai su lenkais nū pat krikszto Lietuvos 5c.
Žiponas bei žiponė „ „ 40c
Žirgas ir vaikas „ „ 20c
Apie senovės Lietuvos pilis „ 10c.
Kanklės lietuviszkos dainos keturiems balsams (su natomis) 20c
Amerika pirtyje (komedija) 10c
Apie kalbų pradžią „ „ 5c.
Budai gydymo nekurių ligų „ „ 25c.
Ką daryti, kad sveiki būtume ir ilgai gyventume 5c.
Kas yra, o kas bus! žvilgis ant szių dienų ir į ateitę 5c.
Krumplių Jonas, apysakėlė „ 5c
Keletas žodžių apie nežmoniszkus maskolių darbus Kražiūse ir apie sudyjimą kražiecziu Vilniuje 5c.
Keletas rasztų apie Kražių atsitikimą 10c,
Pamokslai iš basotis apysaka 5c,
Kalba dviejų žmonių Kazimiero ir Antano apie katalikų bažnyczios pamatą 5c,
Lietuvos karklės (eilėmis rasz.) 10c,
Pamokslai apie sūtą Dievo, pekiltą, dangų ir nekaltą prasidėjimą Szv. Pános Marijos 10c,
Pamokslai ir Ganytojiszkos kalbos sū liecziams, knįga pirmoji, apima laiką nū pirmos nedėlios Adventų iki pelenų dienai! pamokslai kožnam nedėldieniui) $1,25c,
Trumpi pamokinimai ir rodos, pagal kurias turi eigtis kiekvienas žmogus 10c,
Lietuvos gaspadinė arba pamokinimas kaip suvartoti Dievo dovanas, paraszė žmona. Antras iszleidimas pagerintas 15c,
Finai ir jų gyvenimas, viensėdis ir pirmutinė szalna 10c,
Pavargėlė ir kaip gyvena Kynai, apysakos 10c,
Andersono pasakos (su abroz.) 15c
Gydyklos nū baimės myrio „ „ 20c,
Misija ir žiedas „ „ 25c,
Naujausia sapnų knįgelė „ 50c,
Ženybos paikių Miko „ „ 5c,

Knįgos poetiszkos.

Senkaus Jurgis „ „ 15c.
Vitoliorauda, puikus poematas isz senovės lietuvių gyvenimo, 2 knįgos 1.25c
[illegible] pavasario linksmybės 10c.
Konradas Valenrodas — — 10c,
Tėvyniszkos giesmės — — 5c
Birutės dainos „ „ 10c.
Tėvyninių giesmės „ „ 10c.
Petro Armino rasztai — eilės 10c.
Pagirėnų gobtuvės — teatraliszka 10c.
Ponas ir Mužikai; Drama penkiose permainose, paraszyta Aleksandro Gužuczio, 15c.

Apysakos.

Palangos Juze, linksmi skaitymai „ 20c.
Kasteisybė tai nemelas puikios apysakėlės isz lietuvių gyvenimo 15c.
Historije apie gražą Magelioną, dukterį karaliaus isz Neapolio ir apie Petrą karelvį 20c.
Pajudįkime vyrai žemą, puiki apysaka paraszyta patrijotiszkoje dvasėje pagal vengriszką poną A. isz B. autoriaus knįgutės „Kas teisybė tai ne melas 15c.
Pasaka apė Szaltabuzius (jūlinga) 5.
Mažikėlis „ „ „ 15c.
Vaikų knįngelė „ „ „ 15c.
Ant Nakvynės 5c.
Kaimynų pasaka 5c.
Kaukazo belaisvis 5c.
Kur[illegible], tea ir Dievas 5c.
Kas kaltas 5c.
Negirdėtas daigtas 5c.
Pasakojimas apie vaitą ir jo rasztininką 5c.
Senis Mikriegas 5c.
Vakaras [illegible] kelė 5c.
Gyvenimas [illegible] ir kiti naudingi skaitymai (ketvirta dalis „Szaulėnaiszkio Senelio") 15c.
Paraszymas arba Rėdimas Dievo Rustybės 12c.

Mokiliszki rankvedžiai ir kitokios knįgos

Kninga [illegible] nokinimo visasvietinės kalbos 15
Apie buvimą Diewo „ „ 5c.
Griesznįnkas priverstas melavotis „ 15c.
Pamokslai apie trusą „ „ 5c.
Talmudas ir musų žydai „ „ „ 10c.
Szkala su kalba „ „ 20c
Priezastis „ „ 20c.
Kaip įgyti pinigus ir turtą „ 20c.
Girtybė 5c. ir 10c.
Jonių dėlė, graži pasakutė kur iszrodyta, kaip labai svietą slogina maskolių valdžia 5c
Apie žemę ir kitus svietus, jų buvį ir pabaigą 75 c
Apie Dangų 5c.
Finai ir jų gyvenimas, ir pirmutinė szalna 10c.
Lietuvos gaspadinė 10c.
Žodynas kun. M. Miežinio $200.
Naujas elementorius [1895 m.] apdarytas su puikiais paveikslais 15c.
Trumpa peržvalga lietuvystės darbų Amerikoje 20c., dėl perkupczių po 10c
Kalendoriai ant 1889 ir 1890 m. po 10c.
Lengyas budas iszmokti gražiai raszyti be pagelbos mokintojaus - - - 10c.
Pavasario balsai - - - 15c
Apie žemės vidurius Dviejose knygelėse, su 22 paveikslėliais - - - 20c.
Keistut s, Tragedija penkʻuse aktūse 20c.
Virszininkai. Margas paveikslėlis isz gyvenimo maskoliszkų urėdninkų Lietuvoje, - 15c
Medėjo papasakojimas su paveikslėliais 5c.
Dvi gražios pasakėlės. Pavogti arkliai ir Mendelis Didgalvis - - - 10c.
Trusas ir kapitolas. Trumpos žinios isz politiszkos ekonomijos - - 10c
Lietuvystės praeitė, dabartis ir ateitis 25c.
Hygiena arba mokslas apie užlaikymą sveikatos 35

Įvairios dvasiszkos knįgos,

Pamokslai ant didžiųjų metinių svencių ir didžiosios nedėlios, 50c.
Tiesos Žodžei, 35c.
Filiotea arba kelias į maldingą gyvenimą 50c.
Pokilis Szventųjų „ „ „ 15c.
Iszguldimas metinių szwoncziu labai naudinga kningelė 10c.
Mokslas Rymo kataliku „ „ 40c.
Kas yra griekas? „ „ 15c.
Nekaltybė „ „ 20c.
Vartai dangaus „ „ 15c.
Pekla, arba amžinas pragaras 15c.
Arielka yra nūdai; su illustracijomis 30c
Garsas apie bajaybės Diewo sudo 25c.
Raktas į dangų „ „ 15c.
Didžioji nedėlia „ „ 5c.
Kaip Sumeniją nuspakajįti „ 15c.
Vadovas į dangų „ „ 40c.
Prisiġatavojimas ant smerczio „ 40c.
Drangija dėl duszių „ „ 5c.
Kasdieninės Maldos c.

Notos dėl partapijono.

Varpelis [valcas]	30c.	Dėdienė [polka]	30c.
Sudiev [mazurka]	40c.		

Paveikslai [abrozai].

Kražių skerdynė 50c. Paveikslas Gedimino 30c
Paveikslas Vytauto 25c. Paveikslas Litanijos 25c.
Visoki Abrozėliai su maldelėmis po 5centus

KNINGOS

ŁOCNOS SPAUSTUVĖS.

Lietuvos Istorija, nū seniausių gadynių iki Gedíminui D. L. K., paraszyta 1850 m. Simano Daukanto. Kninga pirma, gaunama už 1,50c
Budas Senovės Lietuvių Kalnėnų ir Žemaiczių paraszytas Simano Daukanto, gaunamas už 1,00.
Istorija Katalikų Bažnyczios, „ 1,00.
Europos Istorija su žiamlapiais „ 50 ct.
Lietuviszkos DAINOS isz visur surinktos Žemaiczių Motiejus Valancziauskas, 200c.
Žemaiczių Motiejus Valancziauskas, 25 ct.
Ponas Bartkus, paraszė kun. A. Burba, 20 ct.
Dievaitis, apysaka szios gadynės 1,00 ct.
Apieka Diewo „ „ „ „ $1,00.
Du pajkus apraszymaj apie nedorybę žydo ir piktą augynimą wajku $1,00.
Eglė, žalczių karalienė ir Iszgriovimas Kauno pilies 1362 m., du puikus dramatai paraszyti Aleksandro Gužuczio, 25c.
Gyvenimas Genavaitės. Pamokinanti ir labai sujudinanti apysaka isz senovės laikų 50 ct.
Historije gražios Katrukos ir jos visoki „ „ „ atsitikima 10c.
Historije isz laiko Francuzkos „ „ vainos Afrikoj' 30c.
Isz pō budelio kalavijo ir Kajimas, dvi puikios apysakos, ant lietuviszko perdėjo V. Stág. 40c.
Istorija Septynių Mokintojų „ „ ir Lietuvio Sapnas 50c.
Jurgis Milosławskis — — 80c.
Juozapas Kohinszowskis, arba kankinimas Unijotų po valdžia maskoliaus 50c.
Kabalas talpinantis savyje visokius užminimus ir ant jų reikalaujanti atsakymą . 10c
Konstitucija dėl darbinįkų — 10c.
Namelis pustelnįko — — 75c.
Nedorybes Rymo Ciesoriu, historije isz łajko „ „ ponawojimo Nerono 80 ct.
Prawadnikas angelskos kalbos neabdar. $1,00
„ „ „ abdarytas $1,25.
Pujkus apraszymas apie Lietuvą „ $1,00.
Rinalda Rinaldinas „ „ „ $1,50 ct.
Senowes apraszymas apie Duktery „ „ Filypo Karejwio 50 ct.
Sutayszymas arba bajme tury dydeles akis.
Tykra tejsybe isz Suwaiku gubernijos 15 ct.
Szwiesa Diewo „ „ „ „ 65 ct.
Užsystanawik ant to geraj „ „ 50 ct
Witasir Korynna historije isz łajko persekioji Bažnyczios S. per Deoklecijana 95
Apie Joną Tvardauckį garsų burtinįką ir jo darbus sykiu su apraszymais apie burtus 25c
Keletas žodžių apie lietuvius ir naudingi pamokinimai dėl lietuvos žmonių 10c.
Pamokinanti apraszymai isz gyvenimo žmonių visokios rodos 15c
Mythai, pasakos ir legendos pirma dalis 50 c.